

سازمان اسناد و اسناد ارشادی

نکات ایمنی در کنترل و بازرسی فنی قطارها

ویژه: بازرسین فنی قطار

مرکز آموزش راه آهن - گروه آموزش سیار
خردادماه ۱۳۸۱

سناد ارتقاء ایمنی

دانشگاه علمی-کاربردی راه آهن

نکات ایمنی در کنترل و بازرسی فنی قطارها

«ویژه»

مامورین بازدید آلات ناقله
(بازرسان فنی قطار)

«مرکز آموزش»

گروه آموزش سیار ناوگان
خردادماه ۱۳۸۱

مرکز آموزش راه آهن جمهوری اسلامی ایران - گروه آموزش سیار - ناوگان

تهران - خ ونک - ضلع شمال غربی میدان شیخ بهایی

عنوان : «نکات ایمنی در کنترل و بازرسی فنی قطارها»
تدوین : گروه آموزش سیار ناوگان - مرکز آموزش راه آهن
جمهوری اسلامی ایران
ویراستار: ناصر مجیدی فرد
امور تایپ و حروف چینی : مؤسسه دانش
سال انتشار: ۱۳۸۱
شمارگان: ۲۰۰۰
چاپ : طلوع
نوبت چاپ : اول

فهرست مندرجات

صفحه	عنوان
	<u>پیشگفتار</u>
	مقدمه
۱	۱ - مراحل بازدید قطار و وظایف بازدید کننده
۱	۱ - ۱ - کنترل قطار هنگام ورود به ایستگاه
۲	۱ - ۲ - کنترل قطار پس از توقف کامل در ایستگاه
۳	۱ - ۳ - کنترل قطار پس از تنظیم و قبل از اعزام
۵	۲ - کنترل و بازدید چرخ واگن ها
۵	۲ - ۱ - معایب چرخ واگن ها
۵	۲ - ۲ - علل خرابی چرخ واگن ها
۶	۲ - ۳ - تشخیص معایب چرخ واگن ها
۹	۴ - ۲ - شابلون اندازهگیری ضخامت و شبیه لبه چرخ
۱۲	۵ - ۲ - میزان مجاز طول بریدگی سطح چرخ واگن ها
۱۵	۳ - جعبه یاتاقان
۱۶	۱ - ۳ - کنترل جعبه یاتاقان

۱۹	۴- سیستم تعلیق
۱۹	۱ - ۴- معايب فنرهای تخت و طریقه تشخیص آن
۲۱	۲ - ۴- معايب فلز حلقونی (لاله‌ای یا کله قندی)
۲۱	۳ - ۴- فنر حلقوی(رینگی) و طریق شخیص آن
۲۱	۴- ۴- کنترل و تشخیص معايب فنرهای مارپیچی
۲۴	۵- دستگاه کشش
۲۴	۱ - ۵- معايبی که می‌تواند در قلاب بوجود آيد
۲۵	۲- ۵- کنترل زنجیر قلاب کشش
۲۷	۳- ۵- کنترل و بازدید قلاب اتوماتیک
۳۰	۶- دستگاه ضربه‌گیر
۳۰	۱ - ۶- تامپون و طرز تشخیص معايب آن
۳۱	۲- ۶- معايب تامپون‌ها و رفع آنها
۳۵	۷- کنترل و بازدید واگنهای سانحه دیده
۳۸	۸- نحوه آرایش ترمز و صدور گواهی نامه آزمایش ترمز
۴۲	۱ - ۸- نحوه آزمایش ترمز در ایستگاههای فاقد پست بازدید
۴۳	۹- سئوالات مربوط به امور بازدید آلات ناقله

۱۰ - سئوال و پاسخ مربوط به بازرسان فنی قطارها	۴۸
۱۱ - بازدید فنی قطار	۵۵
۱ - ۱۱ نشتی در سیستم انتقال هوا و تجهیزات ترمز قطارها	۵۵
۲ - ۱۱ تاخیر در هوایگیری قطارها	۵۸
۳ - ۱۱ طریقه تشخیص هوایگیری کامل قطار	۵۹
۴ - ۱۱ آزمایش ترمز قطار	۶۰
۵ - ۱۱ سیستم‌های با بار - خالی	۶۱
۶ - ۱۱ تشخیص اختلاف هوا و طریقه برطرف نمودن آن	۶۱
۷ - ۱۱ نشتی از سوپاپ تخلیه اطاق A	۶۲
۸ - ۱۱ نشتی هوا در سیلندر ترمز	۶۳
۹ - ۱۱ اهرم بندی و اهمیت آن	۶۴
- ۱۰ - مشکلات ناشی از عدم استفاده صحیح از صفحه و دستگیره باری - مسافری	۶۴
۱۱ - ۱۱ اشکال فنی خودکار ترمز واگن و مشکلات ناشی از آن	۶۵
۱۲ - ۱۱ معایب مربوط به ترمز خطر واگن ها	۶۶
۱۳ - ۱۱ مشخصات ترمز واگن های مسافری اکسپرسی	۶۸

۱۳ - ۱۱ - طریقه تعویض لنت	۶۹
۱۲ - آموزش آشنایی با مقررات بین المللی و کاربرد واگن‌های ریو و پ و پ و	۷۱
۱۲ - ۱ - ثبات حرکت وسایل نقلیه	۷۳
۱۲ - ۲ - بار محوری	۷۴
۱۲ - ۳ - قدرت لازم برای تامین کشش روی ریل	۷۴
۱۲ - ۴ - مقاومت در چرخش	۷۵
۱۲ - ۵ - نگهداری واگنها - مسئولیت	۷۶
۱۲ - ۶ - شرایط استفاده از واگنها	۷۶
۱۲ - ۷ - کاربرد واگنها	۷۷
۱۲ - ۸ - واگن یا بوژی‌هاییکه آسیب شدید دیده‌اند	۸۰
۱۲ - ۹ - نگهداری واگن‌های با مسئولیت بیشتر	۸۳
۱۲ - ۱۰ - فرورفتگی‌های حلقوی	۸۳
منابع مأخذ	
یادداشت	

پیشگفتار

بسمه تعالی

گروه کاری «ارتقاء سطح آموزش پرسنل سیر و حرکت» فعالیت خود را از بدو تاسیس ستاد ارتقاء اینمی آغاز و با تشکیل جلسات مستمر هفتگی بصورت عمومی و تخصصی مسایل و مشکلات امور آموزشی مربوط به مشاغل سیر و حرکت را مورد بحث و بررسی قرار داد. در این راستا، ابتدا مطالعات لازم بمنظور شناخت عوامل سانحه ساز صورت پذیرفت و در فازهای بعد مصوبات جلسات مذکور بصورت چند پروژه در طرحی با عنوان «راهکارهای آموزشی پیشگیری از سوانح» تعریف و مراحل اجرایی هر کدام بعده کمیته مشخصی محول شد.

از جمله آنها پروژه «آموزش سیار» میباشد که هدف آن آموزش مستقیم و همزمان نکات مهم اینمی در رابطه با امور فنی سیر و حرکت قطارهاست که در جوار کار انجام و مطالب جدید مطرح می‌گردد.

در اجرای تصویب طرح «آموزش سیار» توسط ستاد ارتقاء اینمی راه آهن و با توجه به رسالت مرکز آموزش جهت انتقال دانش فنی و بهینه سازی امور آموزشی همگام با پیشرفت

فن آوری در رشته های تخصصی راه آهن و با تعقیب هدف طرح که همانا افزایش ضریب اینمی در سطوح حمل و نقل راه آهن می باشد، نسبت به تعیین کمیته های تخصصی سیر و حرکت - ناوگان - خط و ابنيه فنی - علائم اکترونیکی و ارتباطات بمنظور تهیه انواع کتب آموزشی و مرجع ویژه مشاغل شاخه های فوق ، اقداماتی جدی صورت پذیرفت. کمیته ناوگان برای مشاغل بازرسان فنی و لکوموتیورانی با در نظر گرفتن اولویت برای موضوعات مهمی از مقررات عمومی حرکت و دستورالعملهای مختلف فنی و راهکاری پیشگیری از سوانح که نقش اساسی در ارتقاء اینمی دارند، به تهیه و تدوین کتاب های خاص با استانداردهای آموزشی همت گماشته است که بدون شک اینگونه پشتوانه های علمی و مقرراتی خاص ، مرجع موفقی برای فرآگیران و استادان خواهد بود.

مقدمات کتاب حاضر با عنوان «نکات اینمی در کنترل و بازرسی فنی قطارها» برای رشته شغلی «بازرسین فنی» از بهمن ماه سال ۱۳۷۹ شروع و تا اواخر تیرماه ۱۳۸۰ پس از تشکیل جلسات اولیه، گردآوری و با آغاز اجرای طرح آموزش سیار در مردادماه ۱۳۸۰ بین فرآگیران تقسیم و بتدریج نسبت به تکمیل و افزایش محتوای آن اقدام شد که نهایتاً در خرداد ماه ۱۳۸۱ آماده چاپ و تکثیر گردید.

امید است با برخورداری از توجهات ایزد منان و همکاری ادارات کل ذیربط با اجرای این پروژه آموزشی به اهداف مورد انتظار دست یافته و این رسالت مهم که همانا دستیابی به ضریب ایمنی مطلوب در سیر و حرکت قطارها می باشد، به انجام رسد.

لذا از اقدامات انجام شده توسط گروه تخصصی ناوگان و کوشش آقایان ، مهندسین : کامران یگانی ، محمد علی کامیار ، محمد عبداللهی، ابوالقاسم قهقایی و آقای ناصر مجیدی فرد به جهت ویرایش و آماده سازی این مجموعه، همچنین همکاری کارشناسان ادارات کل حفاظت ایمنی - سیر و حرکت و سایر همکارانی که در تدوین و تهیه این اثر ما را یاری نموده اند، تشکر و قدردانی میگردد.

حسین شاپوری
رئیس گروه ارتقاء سطح آموزش
پرسنل سیر و حرکت

مقدمه

بطور کلی اساس کار پست های بازدید، کنترل و بازرگانی
قطارهای اعزامی از مبدأ تا مقصد (حوزه استحفاظی) است که
این امر خود موارد مهمی را ایجاب می نماید که به منظور سیر
سالم قطارها باید بدقت مورد بررسی و مطالعه قرار گیرد:

- ۱ - دانستن تعریف استانداردها و ترانس های قابل قبول،
- ۲ - رعایت استانداردها در کنترل و بازرگانی فنی قطارها،
- ۳ - رعایت نظم، انضباط و دقت در همه زمینه ها،
- ۴ - رعایت کلیه نکات ایمنی و دستورالعملهای فنی مصوب،
- ۵ - رعایت مقررات و آئین نامه های مربوطه و استفاده بهینه از آن ها در جهت بهبود امر،
- ۶ - استفاده صحیح از ابزارهای اندازه گیری و اجتناب از بازرگانی و کنترل های سنتی،
- ۷ - عدم استفاده از ابزار اندازه گیری مستعمل و غیردقیق،
- ۸ - تقسیم کار و تحويل کارهای انجام شده توسط مامورین،
- ۹ - تحويل و تحول کامل امور ارجاعی و کارهای نیمه تمام به شیفت بعدی بر اساس دفتر ورود و خروج قطارها،

- ۱۰- پیشنهاد ساخت و تهیه‌ی دستگاههای اندازه گیری مورد نیاز،
- ۱۱- آماده بکار نگهداشتن قطار نجات،
- ۱۲- مشاوره با مامورین ذیربط بمنظور اجرای صحیح کارها و تسریع در اعزام بموقع قطارها،
- ۱۳- عدم استفاده از انجام کارهای ریسکی متداول،
- ۱۴- عدم اعزام واگن‌های معیوب با قطارها ای اعزامی،
- ۱۵- شرکت فعال در سمینارها، کنفرانس‌ها، کلاس‌های بازآموزی و استفاده بهینه از کلیه‌ی امکانات موجود.

۱ - مراحل بازدید قطار و وظایف بازدیدکنندگان

بطورکلی قطار در سه نوبت بشرح زیر توسط

بازدیدکنندگان کنترل و بازرگانی فنی می‌شود:

الف - هنگام ورود قطار به ایستگاه در سوزن ورودی،

ب - پس از توقف کامل قطار در ایستگاه،

ج - قبل از اعزام قطار از ایستگاه.

بر این اساس بازدید کننده باید همواره با مراجعه به دفتر

متصدی ترافیک و یا کنترل (یا با تماس تلفنی و بی سیم) از

برنامه ورود و خروج قطارها اطلاع حاصل نماید تا اینکه بتواند

وظایف محوله‌ی خود را بموقع و بنحو احسن انجام دهد. لذا

جهت آشنایی بنحوه کنترل قطارها بشرح ذیل به جزئیات موارد

فوق الذکر پرداخته می‌شود.

۱-۱ کنترل قطار هنگام ورود به ایستگاه

بازدید کنندگان با آگاهی از برنامه قطارها موظف هستند قبل

از رسیدن قطار به ایستگاه در سرسری سوزن ورودی آماده بازدید

باشند تا بتوانند با تمرکز چشم و گوش خود بحرکت واگنها، از

معایب احتمالی از قبیل: زدگی چرخ، گرفتگی ترمز، گرمی جعبه یاتاقان، افتادن میله مثلث، لقی اداوات ترمز، شکستگی بچه فنرها، افتادن تامپون انتها و غیره... را که تشخیص آن‌ها در حین حرکت آسانتر می‌باشد، اطلاع حاصل نمایند و بخاطر بسیارند تا پس از توقف کامل قطار، مجدداً واگن مورد نظر را کنترل و مورد بازدید قرار دهند. با مشاهدهٔ عیب و نقص، بازدید کننده باید جهت رفع آن اقدامات لازم و معمول را اعمال نماید.

۱-۲ کنترل قطار پس از توقف کامل در ایستگاه

بازدیدکننده موظف است پس از توقف کامل قطار ضمن شماره برداری از کلیه واگنهای ورودی، تک تک واگن‌ها را مورد بازدید کامل قرارداده و صورت واگنهای تعمیری را با قید شماره‌ی واگنهای ورودی و نوع تعمیردر دفتر گزارش بازدید روزانه (دفتر ورود) کد ۹ نمونه ک ۱۱۲۸ ثبت نماید. همچنین بازدید کننده باید صورت تعمیرات واگنهاییکه امکان تعمیر آن در ایستگاه و یا خط تعمیر مقدور می‌باشد، با برچسب تعمیری جاری نمونه (۳۴۸۷)، مشخص نماید و واگنهاییکه امکان تعمیر

آنها در ایستگاه مقدور نیست ، بالاصاق بر چسب تعمیری و اخذ امضاء از متصرفی ترافیک جهت انجام مانور، ارسال و مراتب را به ایستگاه اطلاع دهد. در اینجا مأمورین بهره‌برداری نیز موظف به واگذاری واگنهای تعمیری به خط تعمیر و یا به کارخانجات می‌باشند. در صورت مشاهده هر گونه کسری (درب و ستون و لبه و...) و یا آسیب‌دیدگی باید چگونگی نواقص و معایب توسط مأمورین صورت مجلس گردد و نتیجه نیز به اداره جریه گزارش شود.

۱-۳ کنترل قطار پس از تنظیم و قبل از اعزام

بازدیدکننده ، موظف است به اتفاق مکانیسینها پس از تنظیم قطارهای خروجی، از کلیه‌ی واگنهای بازدید بعمل آورد تا از سلامتی دستگاههای ضربه‌گیر، کشش، آلات ناقله و ادوات ترمز اطمینان حاصل و در صورت مشاهده ی خرابی، تعمیر کاران مذکور نیز نسبت برفع عیوب واگنهای تعمیری اقدام نمایند. چنانچه بعلی انجام تعمیرات و یا سیر واگنی مقدور نباشد، باید پس از انجام مانور و انفال و اگن مورد بحث، مباردت به

آزمایش ترمز نمود تا در صورت صحت عمل ترمز و آزاد کردن آن، همچنین رعایت درصد ترمز با در نظر گرفتن شیب و فراز خط سیر قطار، نسبت به صدور جواز ترمز و تأیید سلامت قطار اقدام نمود.

کلیه‌ی این اقدامات باید در دفتر گزارش بازدید روزانه قطارها کد ۶ نمونه ل ۱۱۳۸، ثبت شود تا خدای نکرده درصورت بروز سانحه، اقدامات بعمل آمده در رابطه با رفع نواقص مشخص و صادر کننده‌ی صدور جواز ترمز و تائید سلامت قطار معلوم گردد، که در اینجا طبق موازین و مقررات عمومی با مأمور و یا مأمورین خاطی برخورد می‌گردد.

۲- کنترل و بازدید چرخ واگن ها

۱- معايب چرخ واگن ها

- لقى بانداز (طوقه)،
- تيز شدن پروفيل (لبه) چرخ،
- بريدگى سطح چرخ،
- جابجايی عرضی بانداز روی هسته - جابجائي چرخ روی محور
- شکستگی يا لقى رينگ نگهدارنده - رسیدن ضخامت بانداز (طوقه) به خط اطمینان.

۲- علل خرابی چرخ واگن ها

يکی از علل خرابی چرخ واگنها خوب کار نکردن سیستم ترمز و یا عدم استقرار صحیح دستگیرهها در محل مناسب می باشد که این مساله باعث بریدگی سطح چرخ می شود و بریدگی آن نیز باعث ایجاد معايب دیگری بشرح زیرمی گردد:

کترل و بازدید چرخ واگن ها

- ۱-۲-۱ بردگی سطح طوقه در اثر چسبیدن کفش ترمز به چرخ، آزاد نشدن ترمز و جلوگیری از گردش چرخ روی ریل که در اثر این عوامل، چرخ روی ریل سر می خورد و محل تماس چرخ با ریل، صاف و نهایتاً بردگی ایجاد می گردد.
- ۱-۲-۲ لق شدن بانداز در اثر ضربات واردہ از قسمت بردگی سطح چرخ بر روی ریل،
- ۱-۲-۳ به علت انتقال ضربات واردہ ناشی از قسیمت بردگی بر روی محور، در محل تماس هسته و محور لقی، ایجاد می گردد.

۲-۳-۱ تشخیص معایب چرخ واگنهای

۱-۱ تشخیص بردگی سطح طوقه ها

نشانه‌ی بردگی چرخ، ایجاد فرورفتگی روی طوقه می باشد که وجود آن هنگام حرکت قطار در سرعتهای کم، باعث ایجاد صدای غیر عادی می گردد که این مساله به خوبی با ضربه‌های واردہ از چرخ به خط، قابل تشخیص می باشد. طول بردگی سطح طوقه نباید بیش از ۶۰ میلیمتر در واگنهای باری و ۴۰ میلیمتر در سالنهای مسافری باشد. همچنین حد مجاز عمق

کترل و بازدید چرخ واگن ها

بریدگی سطح چرخ در واگنهای باری ۱ میلیمتر و در واگنهای مسافری ۰/۵ میلیمتر می‌باشد.

۲-۳-۲- طریقه تشخیص لقی طوقه چرخ

الف - در چرخهای بانداز شده، نشست محکم بانداز روی دیسک باید از طریق آزمایش صدا در چند نقطه در پیرامون طوقه امتحان شود.

ب - چنانچه از درز بین طوقه و دیسک چرخ، رنگ بیرون زده باشد، می‌توان حدس زد که بانداز لق است. لق بودن بانداز بوسیله صدا تست می‌شود.

ج - اگر علامتگذاری، بعبارتی چهار علامت با رنگ روی طوقه و دیسک با اختلاف ۹۰ درجه نسبت به یکدیگر روی طوقه و دیسک جابجا شده باشد، این امر می‌تواند در اثر گرمای شدید (در اثر معایب ترمز) ایجاد شده باشد که باعث لقی طوقه گردیده است و بعد طوقه مجدداً، محکم روی دیسک نشسته باشد. در اینجا، قضاؤت دقیق در باره لقی طوقه می‌تواند فقط از طریق آزمایش صدا انجام گیرد، چنانچه طوقه روی دیسک محکم نشسته باشد، علامت گذاریها باید تصحیح گردند.

د- خاطر نشان می سازد که در کلیه موارد جهت تشخیص لقی باید آزمایش صدا انجام گیرد که این آزمایش توسط چکش با دسته‌ی عایق (چوبی) انجام می پذیرد و صدای آن نیز باید همراه با طنین باشد و بصورت مرگ (بم) نباشد.

ه- فاصله‌ی درز بین رینگ نگهدارنده بانداز، همچنین لبه‌ی نگهدارنده بانداز دیسک دلیل حتمی‌ای دال بر لقی بودن طوقه نمی‌باشد و در این مرحله نیز باید آزمایش صدا انجام پذیرد.

۲-۳-۲- تشخیص لقی چرخ روی محور

لقی چرخ روی محور با علای می که کارخانه سازنده روی محور و چرخ منقوش می‌نماید. تشخیص داده می‌شود (در کارخانجات، چرخ روی محور بوسیله رنگ یا سنبه علامت‌گذاری می‌گردد).

۲-۳-۳- تشخیص تیزی پروفیل (لبه چرخ)

تیزی لبه‌ی چرخ و از بین رفتن پروفیل را می‌توان با اندکی دقیق بطور کامل با دید چشم، تشخیص داد که در این رابطه بمنظور کنترل دقیق و اطمینان بیشتر از وسیله‌ای بنام شابلون نیز استفاده می‌گردد.

۹ کنترل و بازدید چرخ واگن ها

۴ - شابلون اندازه‌گیری ضخامت و شبیب لبه

چرخ

اصولاً بمنظور اندازه‌گیری ضخامت و شبیب لبه‌ی چرخ، دو نوع شابلون وجود دارد که بازدید کننده باید با نحوه استفاده هر دو نوع، آشنائی کافی داشته باشد:

الف: شابلون اندازه‌گیری ضخامت پروفیل چرخ؛ بمنظور اندازه‌گیری ضخامت لبه‌ی چرخ واگنها، همچنین اندازه‌گیری ضخامت بانداز واگنهای باری - مسافری از وسیله‌ای بنام شابلون (شکل زیر) استفاده می‌گردد که یک سمت آن مربوط به پروفیل نرمال و سمت دیگر برای اندازه‌گیری حداقل ضخامت لبه‌ی چرخ (حد سرویس ضخامت پروفیل) می‌باشد. لذا در موقع استفاده از شابلون باید دهانه‌ی شابلون بطور عمودی بر روی لبه‌ی چرخ قرار گرفته و سطح آن، با بدنه بانداز کاملاً مماس باشد.

در اینصورت، چنانچه نقطه روی لبه‌ی چرخ قرار گیرد و شابلون روی سطح چرخ بشیند، لبه‌ی (پروفیل) چرخ تیز است؛ در این رابطه شاخکهای شابلون مشخص کننده‌ی حداقل

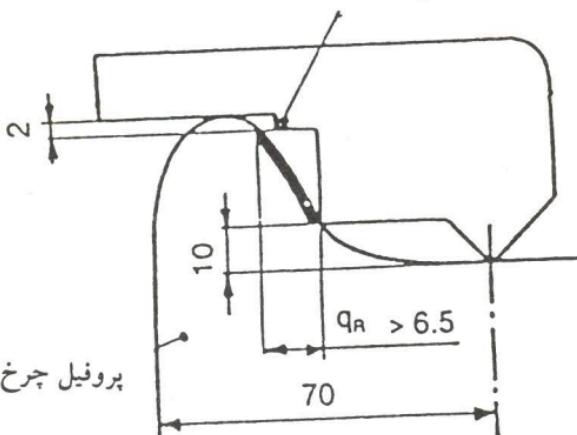
کنترل و بازدید چرخ واگن ها

ضخامت بانداز واگنهای باری و - مسافری می باشند. در اینجا، A-A1 بطول ۳۶ میلیمتر و B-B1 بطول ۴۱ میلیمتر تعیین کننده‌ی میزان ضخامت بانداز واگنهای باری و - مسافری است و دهانه‌ی شابلون بمیزان ۲۱ K-K1 میلیمتر، مشخص کننده‌ی حداقل ضخامت لبه‌ی چرخ می باشد.

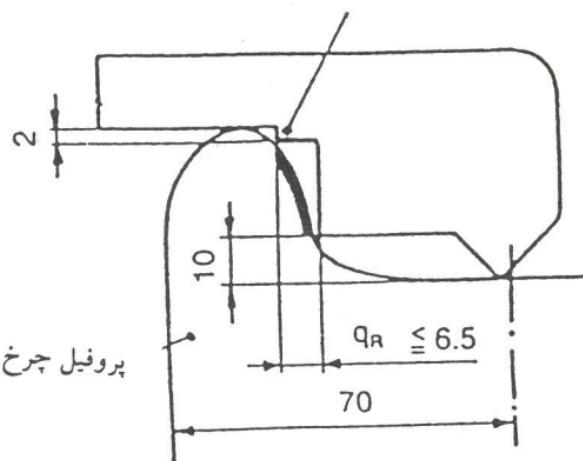
ب: شابلون اندازه‌گیری qr یا شیب لبه‌ی پروفیل، در صورتی که مماس نشده باشد ، بعبارتی بزرگتر از $6/5$ میلیمتر باشد، چرخ قابل استفاده می باشد و چنانچه نقطه به لبه‌ی بانداز مماس شود، یعنی اندازه qr کوچکتر یا مساوی $6/5$ میلیمتر باشد، نشانده‌نده این است که چرخ غیرقابل استفاده است و باید برای تراش به کارخانه ارسال گردد.

کنترل و بازدید چرخ واگن ها

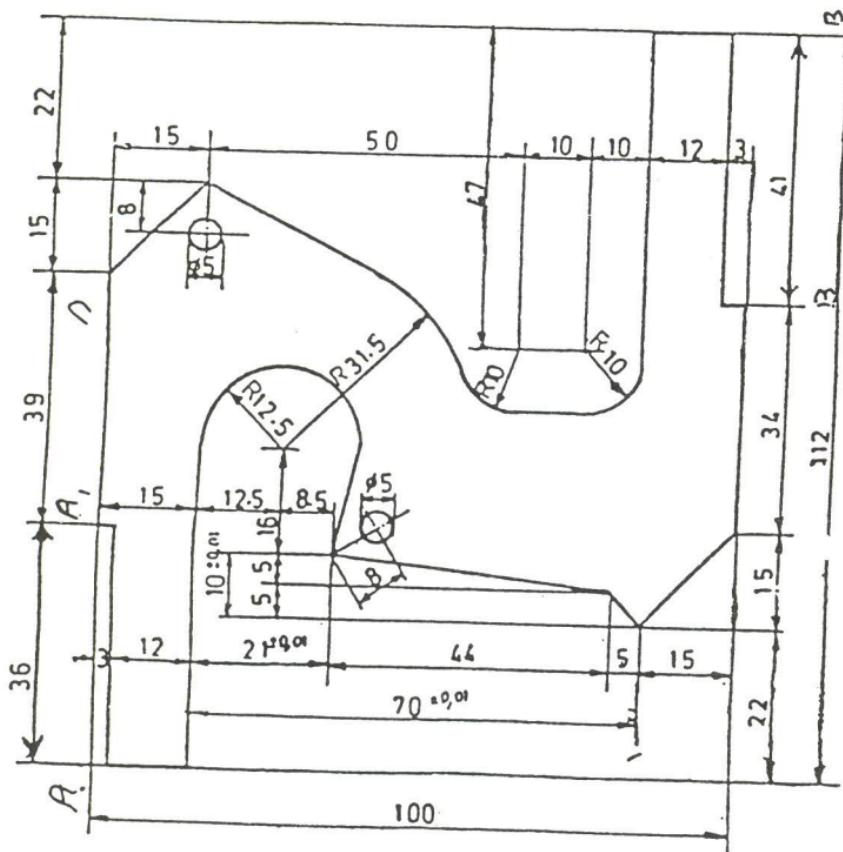
چرخ روی پروفیل نمی نشیند

چرخ روی پروفیل می نشیند

کترل و بازدید چرخ واگن ها

(شابلون چرخ واگنها)

۵- ۲- میزان مجاز طول بریدگی سطح چرخ واگنها

از آنجا که بریدگی چرخ واگنها علاوه بر اینکه به زیرسازی خط لطمہ می‌زند و متعاقب آن موجب شکستگی جوشاهای درز ریل و پهن شدن سراتصالی ریلهامی گردد، بر اثر ضربه واردہ به وسائل نقلیه ریلی در فرسودگی زودرس آنها نیز تأثیر بسزائی دارد که طبعاً خسارات و هزینه‌های غیرقابل جبرانی به خط و وسائل نقلیه ریلی وارد می‌گردد. بنابر این، بمنظور احتراز از خسارات مالی و پیشگیری از بروز سوانح احتمالی لازم است دستور العمل جدول بریدگی چرخ واگنها که از طرف راه‌آهن جمهوری اسلامی ایران صادر می‌شود، دقیقاً رعایت گردد:

- ۱- حداقل طول بریدگی چرخ واگن‌های باری ۶۰ میلیمتر و عمق آن ۱ میلیمتر می‌باشد.
- ۲- حداقل طول بریدگی چرخ واگن‌های مسافری ۴۰ میلیمتر و عمق آن ۵/۰ میلیمتر می‌باشد.

کنترل و بازدید چرخ واگن ها

توضیح: در جدول زیر حد سرویس، حد کارخانه، ضخامت بانداز واگنهای باری و - مسافری ، حداقل ضخامت پروفیل چرخ، همچنین حداکثر میزان مجاز طول بریدگی سطح چرخ واگنهای باری و - مسافری آمده است .

علانم	اندازه اسمی	حد کارخانه	حد سرویس	توضیحات
	MM	MM	MM	
حداقل ضخامت بانداز		۴۷	۴۱	واگن مسافری - باری با علامت SS
حداقل ضخامت بانداز		۴۴	۳۶	واگن باری
پهنای بانداز	۱۲۵	۱۲۳		ضخامت لبه بانداز
D		۲۰	۲۱	ارتفاع لبه بانداز
Sh		۲۱	۲۴	ارتفاع لبه بانداز
	<۱	<۲		تفاوت قطر چرخهای یک محور
بریدگی	ارتفاع(عمق بریدگی)		۱	واگن باری
سطح	طول بریدگی		۶۰	
چرخ	ارتفاع(عمق) بریدگی		۰/۵	واگن مسافری
	طول بریدگی		۴۰	
		۱۹	۱۷	حداقل ضخامت چرخهای منبلوک

۳ - جعبه یاتاقان

جعبه‌ای است فلزی که بطريق ریختگی به فرم‌های مختلف ساخته می‌شود و وظیفه آن نگهداری و حفاظت یاتاقان روی سر محور، انتقال وزن واگن از طریق یاتاقان بسر محور، همچنین حفظ روغن، گریس و هدایت چرخ می‌باشد که بر روی سرمحور نصب می‌گردد. ساختمان جعبه یاتاقان با توجه به انواع یاتاقانهای داخل آن، متفاوت می‌باشد که در میان انواع جعبه یاتاقان، یاتاقانهای بابیتی و رولبرینگی معروف می‌باشند. در یاتاقان بابیتی برای ریختن روغن و جلوگیری از خروج روغن یک درب در نظر گرفته شده است که با چهار عدد پیچ بسته می‌شود. این درب در قسمت عقب جعبه‌ی گردگیر (خاک گیر) قرار می‌گیرد.

۱ - ۳ کنترل جعبه یاتاقان

- ۱- جعبه یاتاقان نباید آنچنان آسیب دیده باشد که دیگر قادر به نگهداری مواد روغنی نباشد و معایب آن نیز طوری نباشد که گرد و خاک و آب بداخل آن نفوذ کند،
- ۲- جعبه یاتاقان باید در تمام وضعیتهای مختلف بصورتی قرار گیرد که سرسره‌ی صفحه‌ی محافظ و یا قسمتهای صفحه‌ی محافظ را در برگیرد،
- ۳- گرم شدن یاتاقان نباید بحدی برسد که با پشت دست نتوان آن را لمس کرد،
- ۴- حلقه‌ی گردگیر یاتاقان باید سالم باشد، چرا که در غیر اینصورت باعث ریزش روغن می‌گردد که این مساله می‌تواند باعث سوختن یاتاقان و خرابی سرمهور شود،
- ۵- پیچ دربهای جعبه یاتاقان باید سالم باشد، چرا که در غیر اینصورت باعث ریزش روغن جعبه‌ی داخل آن (جعبه یاتاقان) بخارج می‌شود.

۱-۳ نکات ایمنی در نگهداری جعبه یاتاقان رولبرینگی بمنظور سلامت سیرقطار

بمنظور جلوگیری از گرم شدن جعبه یاتاقان رولبرینگی لازم است موارد ذیل رعایت شود:

- ۱- برای افزایش عمر مفید رولبرینگها بهتر است از گریس نسوز و همان نوعی که کارخانه‌ی سازنده تجویز نموده است، استفاده شود چرا که گریس معمولی در برابر حرارت حالت چسبندگی و روغنکاری خود را از دست می‌دهد و موجب گریپاژ یاتاقان و کچل شدن رولبرینگها می‌گردد،
- ۲- تاریخ بازدید جعبه رولبرینگها باید بررسی و کنترل شود (معمولًا هرسال یکمرتبه جعبه رولبرینگها بازدید و کنترل می‌شود و در صورت نیاز باید نسبت به مرمت قطعات و ترمیم گریس آن نیز اقدام گردد)،
- ۳- بهنگام تعویض گریس لازم است گریس‌های آغشته و آلوده‌ی قبل را بطور کامل از جعبه خارج و داخل جعبه را با مواد پاک کننده (وایت اسپریت) تمیز نمود، همچنین رولبرینگها را نیز باید با مواد مورد اشاره تمیز و سپس نسبت به تعویض

گریس نسوز داخل جعبه یاتاقان طبق دستورالعمل فنی اقدام شود،

۴- جایگاه رُوله‌ها (شانه‌ی نگهدارنده) باید سالم و بدون عیب باشد،

۵- روله‌ها باید صاف و صیقلی و عاری از هر گونه زدگی یا گودی بر روی خود باشد.

۶- دانه‌های رولبرینگ نباید به راحتی از جایگاه خود خارج شوند، به عبارت دیگر روله‌ها نباید لقی اضافه داشته باشند.

۴- سیستم تعلیق

۱ - ۴ معاایب فنرها تخت و طریقه تشخیص آن

- ۱- لق شدن کرپی،
- ۲- ترک یا شکستگی یکی از تیغه‌ها که با چشم قابل تشخیص می‌باشد؛ بیشتر اوقات دیده شده است که شاه فنر می‌شکند،
- ۳- برطرف شدن خمیدگی فنر در اثر بارگیری بیش از حد مجاز همچنین خستگی و فرسودگی فنر - که اصطلاحاً می‌گویند فنر ضعیف شده است -، تشخیص این امر با قیاس نمودن فاصله‌ی بین بست فنر و گونیای متصل بشاسی که نباید از حد نرمال کمتر باشد، عملی می‌شود.

فاصله‌ی فنرهای سالم در واگنهای مختلف متغیر می‌باشد و حد متوسط آنها در حالت آزاد ۴ تا ۶ سانتیمتر و در حالت بارگیری بین ۱۰ الى ۱۵ میلیمتر است که بازدیدکننده موظف است هنگام کنترل قطر دقت نمایند این فاصله‌ها از حد مجاز کمتر نباشند و هیچگونه آثاری از اصطکاک بین بست فنر و

شاسی واگن یا بوژی، همچنین بین چرخها و بدنهٔ شاسی واگن وجود نداشته باشد.

توضیح:

۱- کلیه واگنهای باری مجهز به فنرهای تیغه‌ای از نظر طول فنر به سه دسته تقسیم می‌شوند:

۱-۱- فنر تیغه‌ای بطول ۱۲۰ سانتیمتر، هشت لایه،

۱-۲- فنر تیغه‌ای بطول ۱۴۰ سانتیمتر، هشت لایه،

۱-۳- فنر تیغه‌ای بطول ۱۱۰ سانتیمتر، چهار لایه و هشت لایه.

۲- همچنین فنرهای تیغه‌ای از نظر قوس نیز به سه دسته تقسیم می‌شوند:

۲-۱- فنر تیغه‌ای با قوس صفر (H رومانی جدید)،

۲-۲- فنر تیغه‌ای با قوس مثبت (بوژی H هندی و مجارستانی)،

۲-۳- فنر تیغه‌ای با قوس منفی (بوژی H-۶۶۵ پارسی)،

۲ - ۴ معايب فنر حلزونی (لاله‌ای یا کله قندی)

فنرهای حلزونی بصورت خوابیده در تامپونها و در پشت قلاب کشش کلیه‌ی سالنهای مسافری و واگنهای باری که مجهز به قلاب کششی معمولی میباشد، مورد استفاده قرار می‌گیرد. این نوع فنر در حال حاضر توانایی خنثی نمودن ضربات واردہ به تامپونها را ندارد و قدرت ضربه‌گیری آنها حدود ۳۵٪ می‌باشد. از معايب دیگر این فنر شکستگی بیش از حد آن است.

۳ - ۴ فنر حلقوی (رینگی) و طریقه تشخیص آن

فنر حلقوی از جمله فنرهای مناسب برای تامپون می‌باشد و به تناسب از فنرهای حلزونی بهتر است. در صورت شکسته شدن حلقه‌های فنر باید نسبت به تعویض این فنر اقدام نمود.

۴ - ۴ کنترل و تشخیص معايب فنرهای مارپیچی

از آنجا که فاصله‌ی صلیب‌های بوژی ۲۵ و واگنهای باری با شاسی طولی بوژی در حالت باردار، ۷ سانتیمتر و در حالت خالی، ۴ سانتیمتر می‌باشد، چنانچه تغییری در فاصله‌ی آنها در

حالتهای مورد بحث، بوجود بیاید دال برخستگی و یا شکستگی فنر است. این مساله با ضربه زدن چکش روی فنر بخوبی قابل تشخیص میباشد، همچنین صدای غیرعادی این فنر بهنگام حرکت وسیله نقلیه از سر سوزن ورودی نشانه‌ی شکستگی فنر میباشد.

توضیح:

- برای اتصال فنرهای مارپیچی به کاسه‌ی مربوط به بوژی از گوشواره‌های تخت بطول 97 میلیمتر استفاده میگردد.
- فاصله‌ی کاسه نگهدارنده‌ی فنر مارپیچی تا بوژی باید $12\pm 2\text{ میلیمتر}$ باشد؛ در غیر اینصورت می‌تواند پین و یا گوشواره خورده شده، باعث شکستگی زود رس بچه فنر (کمک فنر) گردد.
- جهت اتصال فنرهای تیغه‌ای به بوژی از قطعاتی بنامهای والیک سرفنر، لقمه، خاموت و گوشواره استفاده می‌گردد. گوشواره‌های مورد استفاده در بوژیهای واگنهای باری با توجه به مشخصات فنی بوژی و فنرهای تیغه‌ای بشرح زیر می‌باشد:

- ۱- گوشواره بطول ۳۲۵ میلیمتر (فنر قوس صفر)،
- ۲- گوشواره بطول ۲۹۰ میلیمتر (فنر قوس مثبت)،
- ۳- گوشواره بطول ۱۷۲ میلیمتر (فنر قوس منفی)،
- ۴- گوشواره بطول ۹۷ میلیمتر مربوط به بوژهای Y25 رومانی، اطربیشی، آلمانی و، فرانسوی،
- ۵- طول گوشواره‌ی واگنهای مسافری مجهز به بوژهای MD32 و MD36 میلیمتر می‌باشد.
- ۶- لقمه‌ی واگنهای باری از این نظر دو طرفه در نظر گرفته شده اند تا در صورت سائیدگی یک طرف بتوان از طرف دیگر نیز استفاده گردد؛ اما در خصوص واگنهای مسافری این لقمه یک طرفه در نظر گرفته می‌شود چرا که سائیدگی لقمه‌ی واگنهای مسافری بسیار جزئی می‌باشد.
- ۷- حداقل میزان مجاز سائیدگی لقمه و گوشواره ۳ میلیمتر می‌باشد.

۵ – دستگاه کشش

۱ – ۵ معایبی که می تواند در قلاب بوجود آید

۱- سائیدگی بیش از حد مجاز دهانه قلاب (حداکثر سائیدگی ۴ میلیمتر)،

۲- شکستگی یا ضعیف شدن فنر قلاب ،

۳- سائیدگی قاب راهنمای قلاب (حداکثر سائیدگی ۱۰ میلیمتر)،

۴- سائیده شدن میله قلاب (حداکثر سائیدگی ۵ میلیمتر)،

۵- کجی سرقلا布 .

۱- ۵ شرح معایبی که می تواند در قلاب بوجود آید

۱- سائیدگی دهانه قلاب بطور معمول بعلت اصطکاک مداوم حلقه زنجیر اتصالی و اگن مجاور می باشد و چنانچه این سائیدگی از حد معمول تجاوز کند، باید نسبت به تعمیر یا تعویض آن اقدام گردد. با نگاه ظاهری یا شابلون می توان سائیدگی قلاب را تشخیص داد، چنانچه در اندازه گیری، این سائیدگی از ۴ میلیمتر تجاوز نماید، باید قلاب تعویض گردد.

۲- سائیدگی صفحه‌ی راهنمای زیر قلاب (صفحه یا قاب راهنمای قلاب دارای سوراخی مستطیل شکل است که معمولاً حرکت قلاب را به چپ و راست با در نظر گرفتن محل بازی پیش بینی شده، امکان پذیر می‌سازد).

برای جلوگیری از سائیده شدن زیاد باید محل تماس را گریسکاری نمود؛ سائیدگی این صفحه تا ۱۰ میلیمتر مجاز است و چنانچه از این حد تجاوز نماید، باید نسبت به تعویض آن اقدام نمود.

۳- چنانچه سائیدگی دنباله‌ی قلاب (میله چنگ) از ۵ میلیمتر تجاوز نماید، باید قلاب را تعویض نمود.

۴- کجی میله‌ی قلاب اجازه نمی‌دهد که قلاب به راحتی بتواند در راهنمای قلاب به سمت چپ و یا راست حرکت نماید، در این حالت نیز باید قلاب تعویض گردد.

۲ - ۵ کنترل زنجیر قلاب کشش

- ۱- سائیدگی رکاب زنجیر یا ل زنجیر (حداکثر ۳ میلیمتر)،
- ۲- بازشدن دهانه‌ی رکاب یا ل زنجیری،

- ۳- شکستن دسته‌ی متصل به میله پیچ زنجیر یا دسته جفجه‌ای زنجیر،
- ۴- خوردنگی دندوهای مهره‌ها،
- ۵- شکستن و یا تابیدگی بازووهای زنجیر،
- ۶- صاف شدن دندوهای میله پیچ راست گرد و چپ گرد زنجیر،
- یا روان‌نبودن آن .

سائیدگی حلقه‌ی ل زنجیر یا رکاب که با چشم قابل تشخیص است، همچنین میله‌ی پیچ چپ گرد و راست گرد که در صورت خوردنگی دندوها و یا زدنگی در آنها اجازه نمی‌دهد میله پیچ برآحتی بچرخد؛ در این حالت نمی‌توان طول زنجیر را بلند و یا کوتاهنمود و اهرم دسته‌ی زنجیر متصل به میله پیچ نیز که توسط آن عمل‌چرخش میله‌ی پیچ انجام می‌گردد، در محل خود ثابت می‌ماند. در این حالت، چنانچه میله پیچ آسیب دیده باشد (شکسته و یا کج شده باشد)، باید تعویض گردد؛ همچنین در صورتی که دندوهای میله پیچ در اثر کار زیاد سائیده شده باشند، در اینصورت نیز تعویض اینگونه میله‌ها ضروری است.

۳-۵ کنترل و بازدید قلاب اتوماتیک (خودکار)

بمنظور جلوگیری از گسیختگی واگنهای باری مجهز به قلاب خودکار با یکدیگر باید در موقع اعزام قطارهای باری بدقت به نکات زیر توجه نمود تا از هر گونه سانحه احتمالی جلوگیری بعمل آید:

- ۱- دهانه‌ی قلاب نباید هیچگونه ترکی داشته باشد،
- ۲- زبانه‌های بزرگ و کوچک نباید ساییدگی بیش از حد مجاز داشته باشند،
- ۳- فنرهای مارپیچ گهواره نباید شکسته باشند،
- ۴- محل جوشکاری لاترن به شاسی عرضی نباید شکستگی وجود داشته باشد،
- ۵- میله‌ی پیچ حمال نباید ساییدگی بیش از حد مجاز داشته باشد،
- ۶- سرسره پلاستیکی (ارتالون) نباید معیوب و ساییدگی بیش از حد مجاز داشته باشد،
- ۷- پیچ‌های نگهدارنده صفحه‌ی محافظ و والیک قلاب نباید شل و یا افتاده باشند چرا که براثر حرکتهای افقی و عمودی ناشی از

خط، باعث باز شدن و یا بریدن سایر پیچ‌ها می‌گردند و در نتیجه صفحه‌ی محافظ والیک باز و پین قلاب می‌افتد که این مساله می‌تواند باعث انفصال قلاب از ضربه‌گیر مربوطه و در نتیجه انفصال واگن از قطار گردد.

۸- اشبیل صفحه‌ی کشویی و ضامن والیک قلاب سالم و محکم باشند،

۹- محل جوشکاری صفحه‌ی محافظ پشت ضربه‌گیر قلاب باید سالم باشد،

۱۰- دستگیرهای فرمان سالم و برایحتی عمل انفصال را انجام دهند،

۱۱- میله‌ی نشان دهنده پس از انجام اتصال واگن باید بطور کامل بحالت اول خود قرار گیرد؛ در غیراینصورت قلابها بطور کامل با یکدیگر درگیر نشده‌است.

توجه:

هنگامیکه قلاب اتوماتیک حداکثر کورس خود را طی می‌نماید، والیک قلاب خودکار از محل خود فقط ۶۰ میلیمتر بطرف داخل حرکت می‌نماید؛ لذا در موقع افتادن والیک باید قلاب ۲۲۰

میلیمتر بطرف داخل حرکت نماید، در نتیجه باید شاسی محافظ انتهایی قلاب شکسته و حداقل ۱۶۰ میلیمتر بعقب جا بجا گردد؛ بنابراین، چنانچه حین مانور ضربه‌ای، حافظ و شاسی عرضی واگن بشکند و قلاب ۱۶۰ میلیمتر بعقب رانده شود، در همان هنگام مانور، والیک و قلاب در کشش بعدی از واگن جدا می‌گردد.

کورس قلابهای اتوماتیک به شرح زیر می‌باشد:

- کورس قلاب اتوماتیک یونی کوپلر ۱۰۵ میلیمتر،
- کورس قلاب اتوماتیک ویلسون ۹۰ میلیمتر،
- کورس قلاب اتوماتیک SA3 ۹۰ میلیمتر.

ارتفاع قلاب از سطح ریل در حالت‌های مختلف باید به صورت زیر باشد :

- الف. برای واگنهای خالی حداقل ۱۰۴۵ میلیمتر،
- ب. برای واگن پر (باردار) حداقل ۹۵۰ میلیمتر.

۶ - دستگاه ضربه گیر (تامپون)

۱ - ۶ تامپون و طرز تشخیص معایب آن

هر واگن یا وسیله نقلیه ریلی دارای چهار دستگاه تامپون می‌باشد که معمولاً دو دستگاه آن تخت و دو دستگاه دیگر محدب است. در موقع تشکیل قطار تامپونهای محدب و تخت روبه روی یکدیگر قرار می‌گیرند. این نوع طراحی تامپون به واگن امکان میدهد که هنگام عبور در قوس براحتی گردش نماید. مرکز سپرها تا شعاع ده سانتیمتر باید گریسکاری شود تا از سائیدگی سپرها جلوگیری بعمل آید؛ تامپونها معمولاً بوسیله پیچ و مهره به شاه تیر عرضی متصل می‌گردند؛ قطر صفحات سپرتامپونها بر اساس اندازه‌های استاندارد بین‌المللی است که قطر سپر تامپون واگنهای دومحور 350 میلیمتر، واگنهای چهار محوره حداقل 450 میلیمتر و برای سالنهای مسافری 600 میلیمتر می‌باشد. سپرها معمولاً دایره‌ای - و یا ذوزنقه‌ای شکل ساخته می‌شوند که علت آن کم نمودن وزن مرده سپر می‌باشد.

ارتفاع مرکز سپر تامپون تا سطح روی ریل برای واگنهای خالی $1060+5$ میلیمتر و برای واگنهای باردار 940 میلیمتر می‌باشد؛ فاصله مرکز دو تامپون برای واگنها حداقل 1740 میلیمتر و بطور کلی 1750 میلیمتر است، کورس تامپون واگنهای باری بطول 620 میلیمتر، 75 میلیمتر می‌باشد، کورس تامپون واگنهای پارس 90 میلیمتر و کورس تامپون واگنهای مسافری بطول 650 میلیمتر، 110 میلیمتر می‌باشد.

۶-۲ معایب تامپون‌ها و رفع آنها

- ۱- سائیدگی صفحه‌ی سپر،
- ۲- لقی پیچ و مهره‌های اتصالی به شاسی عرضی،
- ۳- شکستن و یا ضعیف شدن فنرهای داخل سپر،
- ۴- خارج شدن یا شکستن خار سپر از محل خود که مانع از حرکت آن می‌گردد.

۱ - ۲ - ۶ سائیدگی صفحه سپر

سائیدگی صفحه‌ی سپر در اثر کار زیاد و عدم گریسکاری آنها بوجود می‌آید؛ چنانچه این سائیدگی بحدی رسیده باشد که میخ پرچهای سپر ظاهر و خورده شده باشند و یا صفحه‌ی سپر نازک شده و مقاومت خود را ازدست داده باشد، در اثر ضربات واردہ به تامپون فرورفتگی در آن ایجاد می‌شود.

۲ - ۲ - ۶ لقی پیچ و مهره‌های اتصالی

لقی پیچ و مهره‌های سپر، در اثر کار مداوم و عدم توجه به آن ایجاد می‌شود. شل بودن پیچ و مهره‌ها در فاصله‌ی بازی سپر تأثیر می‌گذارد و این خطر را دارد که با وارد شدن یک ضربه تماس بین آنها قطع و تامپون جدا شود.

۳ - ۲ - ۶ خستگی و یا شکستگی فنر داخل تامپون

با زرسان قطار به دو طریق می‌توانند معایب مذکور را

تشخیص دهند:

- ۱- بطريق بلند کردن سپر تامپون بسمت بالای محل نصب و رفع نمودن لقی استوانه داخلی ،

۲- بطريق چرخاندن سپر تامپون حول پوسته داخلی؛ در اینصورت نباید چرخاندن سپر تامپون با نیروی انسانی میسر باشد.

تضمين کننده سير سالم و تأييد سلامت

قطار

بعهده بازرسان فني قطار می باشد.

۷- کنترل و بازدید واگنهای سانحه دیده بمنظور

بهره‌برداری مجدد

برای اینکه بتوان واگنهای سانحه دیده را مجدداً مورد بهره‌برداری و در سرویس قرارداد، باید ابتدا آلات محرکه آن مورد بازررسی فنی قرار گیرد و بطور دقیق اندازه‌گیری شود تا در صورت سالم بودن به سرویس بهره‌برداری واگذار گردد. همچنین باید با دقت لبه‌های پروفیل چرخ‌ها مورد بازدید قرار گیرد که احیاناً شکستگی، ترک یا فرورفتگی - بطوریکه در حین حرکت به ریل گیر کند و باعث خروج واگن از خط بشود -، وجود نداشته باشد. از سوی دیگر باندازها نیز باید کنترل شود که ترک عرضی نداشته باشند؛ در این رابطه می‌توان با زدن چکش بروی بانداز، ترک خورده‌گی و یا شکستگی را تشخیص داد؛ علاوه بر این، دیسک و محور چرخ باید بازدید شود که احیاناً محور کج و دیسک روی محور جابه جا نشده باشد. همانطوریکه قبلاً به تفصیل شرح داده شد، بمنظور تشخیص تابیدگی محور یا اندازه گرفتن فاصله دو چرخ یک محور از داخل در سه نقطه با زوایای ۱۲۰ درجه باید

کنترل و بازدید واگنهای سانحه دیده

۳۶
اختلاف آنها بیش از ۲ میلیمتر نباشد، قبل از واگذار نمودن
واگن به سرویس بهره‌برداری باید جعبه یاتاقانها، یاتاقانها
و پروانه‌ی روغن پاش از نظر سالم بودن کنترل گردند. و کشوی
تنظیم کننده در داخل جعبه نیز در جای خود قرار داشته باشد.
همچنین صفحات محافظ واگنهای دو محوره باید کنترل و
بازدید شود که صفحات مذکور بطرف داخل و یا خارج خط کج
و دهانه آنها نیز بر اثر فشار غیرعادی بازنشده باشد، در ضمن
باید توجه داشت که میخ پرچهای اتصالی صفحات محافظ به
شاسی طولی، لق و یا نیفتاده باشد. مضافاً "باید دقیق داشت که
پیچ پابندها سالم و در جای خود نصب شده باشند. در این
رابطه، بطور کلی صفحات محافظ باید نسبت به شاسی طولی
عمود واقع شوند.

در مجموع باید کنترل شود که کلیه‌ی فنرها، سالم و بطور
صحیح در جای خود قرار دارند و گوشواره‌ها، والیکها و
لقمه‌های متصل به آنها در محل اتصال به شاسی سالم باشند.
در واگنهای بوژی دار باید فنرها در محل استقرار خود قرار
گرفته باشند و شکستگی نداشته و سایر قطعات بوژی سالم و

شاسی‌های طولی و عرضی بوژی از نقطه نظر اینکه با هم موازی و در آنها تابیدگی و جاخورده‌گی ایجاد نشده باشد، کترل گردد.

تامپونها نیز از نظر اینکه پیچ‌های آنها نیفتاده و یا بریدگی نداشته باشند، باید بازدید شوند. پس از سانحه، برای اطمینان بیشتر باید چرخ واگنهای سانحه دیده را با دستگاه آزمایش محور تست نمود تا چنانچه در اثر ضربات واردہ ترک خورده‌گی داشته باشند، معلوم گردد.

۸- نحوه آرایش ترمز و صدور گواهینامه آزمایش ترمز و تأیید سلامت قطار

پس از اتصال لکوموتیو به قطار و بستن کلیه‌ی لوله‌های لاستیکی هوای بین واگن‌ها و باز کردن شیرهای اصلی هوای طرفین واگن‌ها، بازدید کننده موظف است برای آزمایش ترمز هوایی قطار، کلیه‌ی آلات ترمز از پشت دیزل تا انتهای قطار را از قبیل: لوله‌ی اتصالی - و شیر اصلی هوا، لوله‌ی فلزی اصلی و - فرعی زیر واگن، سوپاپ سه قلو، سیلندر ترمز، مخازن فرعی، خودکار ترمز و والیک‌های اتصالی اهرم بندی و خاموت و اشپیل متصل به آنها، میله‌های مثلث و حافظ آن، آویز میله مثلث و کفش ترمزاها را بازدید و در صورت وجود نواقص، در رفع نقص آنها اقدام و کنترل نماید دسته‌ی «بابارو خالی» و «باری - مسافری» کلیه‌ی واگن‌ها با توجه به موقعیت واگن در محل مناسب قرار داشته باشند. برای اطمینان از رسیدن هوا تا انتهای قطار، بازدیده کننده باید شیر لوله‌ی اصلی را باز کند و هوای انتهای قطار را مورد آزمایش قرار دهد؛ پس از کامل شدن هوای سراسر قطار وی باید به لکوموتیوران علامت دهد تا

قطار را ترمزگیری نماید. پس از این مرحله وی باید مجدداً در طول قطار حرکت کند و ضمن کنترل مجدد قطعات ترمز، در خصوص عمل نمودن ترمز واگنها دقیق نماید. این کنترل با مشاهده‌ی کورس پیستونی که از سیلندر ترمز خارج شده است، همچنین چسبیدن کفش ترمزها به چرخ‌ها، معلوم می‌گردد.

بازدید کننده برای اطمینان و امتحان از صحیحیت عمل ترمز باید کفش ترمزها را با پا فشار دهد. پس از حصول اطمینان از کامل و سالم بودن ترمز قطار، وی باید به راننده علامت آزاد کردن ترمز را بدهد؛ پس از آزاد شدن مجدد ترمز، قطار را بازدید کند که کلیه‌ی دسته پیستون‌ها بحال اولیه برگشته و کفش‌ها آزاد شده باشند، و چنانچه واگن ترمز نشده و یا ترمز شده ولی آزاد نشده باشد، در رفع آن اقدام نماید.

بازدید کننده موظف است ضمن آزمایش ترمز قطار، کلیه‌ی ترمزهای دستی واگن‌ها را نیز کنترل و از آزاد بودن ترمز دستی اطمینان حاصل نماید. همچنین از سالم و روان بودن چرخ دنده، میله‌های واسطه و پیچ انتهای ترمز دستی حصول اطمینان نماید. هنگام بستن ترمز دستی، کفشها به چرخ محکم و زمان باز کردن ترمز دستی، کفشها از چرخ باز می‌شود.

نحوه آرایش ترمز و صدور گواهینامه ۴۰

توضیح: در صورت بسته‌بودن ترمز دستی چرخ واگنها صددرصد دچار سائیدگی می‌گردد.

آزمایش ترمز قطارها در ایستگاههای تشکیلاتی باید توسط بازدیدکننده و در حضور مسئول و یا متصدی ترافیک وقت و لکوموتیوران انجام شود. در اینجا پس از هواگیری کامل، بازدید کننده علامت ترمز کردن را به لکوموتیوران صادر می‌نماید و راننده موظف است دسته‌ی شش دندۀ را در حالت ترمز کامل قرار دهد؛ در این حالت بازدید کننده و رئیس قطار کلیه‌ی واگنها را از نقطه نظر اینکه همه واگنها ترمزدار، دارای ترمز باشند، کنترل می‌نمایند و اندازه‌کورس پیستون‌ها، همچنین سیلندرهای ترمز را (از نظر فرار هوا) بازدید می‌کنند؛ سپس در صورت عدم مشاهده عیب و نقص، رئیس قطار علامت آزادی ترمز را به لکوموتیوران می‌دهد. در عین حال، بازدید کننده و رئیس قطار کلیه‌ی واگنها را از ابتدا تا انتهای قطار از نظر آزاد شدن ترمز و یکنواختی زمان آزاد کردن آنها مورد بازدید قرار می‌دهند. پس از اطمینان کامل، بازدید کننده مباردت به تنظیم گواهینامه ترمز - که در آن سرعت قطار، نسبت ترمز،

مقدار محورهای ترمز هوایی ، تعداد محورهای ترمزدستی، تعداد محور قطار، وزن ترمز شده و وزن کل قطار نوشته شده است - می‌نماید. پس از امضاء گواهینامه ترمز توسط وی ، آن را به متصدی ترافیک تحویل و متصدی ترافیک ایستگاه نیز پس از امضاء آنرا تحویل رئیس قطار قرار می دهد که نهايتا رئیس قطار پس از کنترل، گواهی نامه‌ی مذکور را به لکوموتیوران تحویل می‌نماید، نمونه (آ۲۲۵۸).

موافقی که باید قطارها مورد آزمایش مجدد ترمز قرار گیرند، به شرح ذیل می‌باشد:

- ۱- موقعیکه لوله‌ی لاستیکی تعویض و یا شیر قطع و - وصل ترمز هوا تغییر داده شود.
- ۲- موقعیکه لکوموتیوی از قطار منفصل و یا به آن متصل شود،
- ۳- موقعیکه واگنی به قطار متصل و یا از آن منفصل گردد،
- ۴- در موافقی که قطار باری بیش از ۳۰ دقیقه و قطار مسافری ۲۰ دقیقه پس از صدور جواز ترمز متوقف شده باشد،
- ۵- در موافقی که معایبی در سیستم ترمز واگنها مشاهده شود، پس از رفع عیب باید آزمایش ترمز مجدد انجام گردد.

۱-۸ نحوه آزمایش ترمز در ایستگاههای قادر پست بازدید

در ایستگاههای غیر تشکیلاتی که به علت نبودن پست بازدید، جواز ترمز صادر نمی شود عمل آزمایش ترمز پس از هر اتصال و یا انصال واگن یا لکوموتیو ضروری است. در این رابطه باید نتیجه‌ی آزمایش ترمز با رعایت نسبت آن که با حضور رئیس قطار و لکوموتیوران متفقاً بعمل می‌آید، توسط رئیس قطار و لکوموتیوران در دفتر آزمایش ترمز قطارها طبق نمونه‌ای که در دفتر ایستگاه موجود است، درج گردد. پس از امضاء رئیس قطار و لکوموتیوران، متصدی ترافیک وقت ایستگاه باستناد آن از انجام آزمایش ترمز و آماده بودن قطار مطلع می‌گردد و پس از کنترل و محاسبه درصد ترمز و امضاء آن نسبت به اعزام قطار اقدام می‌نماید.

اعزام قطار از ایستگاههای تشکیلاتی با نسبت وزن ترمز کم تر از حد مجاز تعیین شده برای منطقه، ممنوع است.

۹- سئوالات مربوط به امور بازدید آلات ناقله

- ۱- قطارها در چند مرحله بازدید فنی می‌شوند؟
- ۲- چه معایبی در بدود ورود قطار قابل تشخیص می‌باشد؟
- ۳- به چه علت بازدید کننده باید به استقبال قطار وارد شود؟
- ۴- به چه علت باید آزمایش ترمز قطار با حضور لکوموتیوران و رئیس قطار انجام گردد؟
- ۵- در صورت عدم دقت به تاریخهای تعمیرات دوره‌ای چه مشکلی در این جام برنامه‌ی تعمیراتی ایجاد می‌گردد؟
- ۶- آیا فاصله‌ی بالشتک واگن خالی پس از بارگیری تغییر می‌کند؟
- ۷- در صورت بروز چه معایبی در چرخ واگنها، اعزام آنها ممنوع است؟
- ۸- حداقل میزان مجاز طول بریدگی سطح چرخ واگنها باری و مسافری چقدر است؟
- ۹- حداقل ضخامت بانداز باری و - مسافری چقدر است؟

سئوالات مربوط به بازدید کننده ۴۴

۱۰- چگونه می‌توان بار دار و خالی بودن واگنها ایکه مجهز به

بوئی ۲۵۷ می‌باشد، تشخیص داد؟

۱۱- حداکثر میزان سائیدگی مجاز دهانه‌ی قلاب معمولی چقدر

است؟

۱۲- حداکثر میزان سائیدگی مجاز یوزنجیر چقدر است؟

۱۳- چگونه می‌توان از درگیری قلاب اتوماتیک یونی کوپلر

واگنها اطمینان حاصل نمود؟

۱۴- چگونه می‌توان بارگیری بیش از حد واگنها را تشخیص

داد؟

۱۵- کورس تامپون واگنهای باری و مسافری چقدر است؟

۱۶- چگونه می‌توان تشخیص داد فنر داخل تامپون و یا خار آن

شکسته است؟

۱۷- درجه موقعي باید از برچسب قرمز استفاده نمود؟

۱۸- چگونه می‌توان از میزان فشار ترمز واگن باردار اطمینان

حاصل نمود؟

۱۹- چه عواملی باعث بریدگی چرخ واگنها می‌گردد؟

۲۰- چگونه اختلاف تامپون بوجود می‌آید؟

- ۲۱- چرا بازدیدکنندگان باید از شیب و فراز خطوط اعزام قطار **مطلع باشند؟**
- ۲۲- آیا بازدیدکنندگان باید از متراث قطار اعزامی اطلاع داشته باشند؟ چرا؟
- ۲۳- اختلاف تامپون چگونه قابل کنترل می باشد؟
- ۲۴- در چه موقع باید از قطار آزمایش ترمز مجدد، بعمل آید؟
- ۲۵- پارگی شیلنگ هوای سوپاپ اتوماتیک بابار و- بی بارو اگن باردار چه تأثیری در میزان فشار ترمز دارد؟
- ۲۶- در صورت مشاهده و اگن حامل محموله‌ی خارج از گاباریت، وظیفه بازدید کننده چیست؟
- ۲۷- به چه علت باید برچسب تعمیر بامضاء متصدی ترافیک برسد؟
- ۲۸- حداکثر میزان مجاز سائیدگی دهانه‌ی قلاب معمولی چند میلیمتر است؟
- ۲۹- حداکثر میزان مجاز سائیدگی یوزنجیر چند میلیمتر است؟
- ۳۰- چنانچه گوشواه و لقمه بیش از حد مجاز سائیدگی داشته باشند، چه ایرادی در واگن ایجاد می‌گردد؟
- ۳۱- حداقل ضخامت مجاز پروفیل چرخ چقدر است؟

سؤالات مربوط به بازدید کننده

- ۳۲- فاصله‌ی بالشتک واگنهای روسی چقدر است؟
- ۳۳- فاصله‌ی بالشتک واگنهای هندی چقدر است؟
- ۳۴- چه سری از واگنهای باری فاصله‌ی بالشتک آنها صفر است؟
- ۳۵- در چه موقعی باید از نمونه $\text{J}(\text{ز})$ استفاده نمود؟
- ۳۶- در چه موقعی باید از نمونه $\text{AL}(\text{I})$ آبی و $\text{AL}(\text{I})$ قرمز استفاده نمود؟
- ۳۷- تفاوت آلات محرکه‌ی واگنهای S.I.C. و واگنهای اکراینی از نظر انجام تعمیرات ویژه چیست؟
- ۳۸- واگنهای باری یاطاقان بابیتی و - رولبرینگی در چه مدت تعمیر اساسی می‌شوند؟
- ۳۹- کدام سری از واگنهای اکراینی فاصله‌ی بالشتک آنها از سایر واگنهایی شتر است
- ۴۰- فاصله داخلی دوچرخ یک محور چند میلیمتر است؟
- ۴۱- فاصله کرپی فنر با گونیا زیرشاسی و یا بوژی واگن در حالت باردار و - خالی چقدر است؟
- ۴۲- چه سری از واگنهای کورس تامپون آنها ۹۰ میلیمتر است؟

- ۴۳- واگن انتهای قطار از نظر سیستم ترمز چه خصوصیاتی باید داشته باشد؟
- ۴۴- در شب و فراز مختلف خط، قطارهای باری باید چند محور ترمزدستی داشته باشند؟
- ۴۵- چنانچه دستگیره بابارو - بی بارو واگن باردار در حالت خالی قرار گیرد چه معایبی به سیستم ترمز وارد می شود؟
- ۴۶- در چه صورت می توان واگن را بصورت شیر بسته (بدون ترمز) اعزام نمود؟

۱۰- سئوال و پاسخ مربوط به بازرسان فنی قطارها

۱- قطارها در چند مرحله کنترل و بازدید فنی می‌شوند، چرا؟

ج - در سه مرحله:

۱- هنگام ورود به ایستگاه

۲- پس از توقف در ایستگاه

۳- قبل از اعزام از ایستگاه

- برای ضریب اطمینان بیشتر و پیشگیری از هر گونه سانحه احتمالی ورفع معايب جزئی و انفصل و اگنهای معیوب از قطار.

۲- به چه علت بازدید کننده باید باستقبال قطار وارد بود؟

ج) برای بهتر تشخیص دادن معايبی مثل: بریدگی چرخ واگن، گرفتگی ترمز واگن، گرمی جعبه یاتاقان، افتادن میله مثلث و - تامپون و ...

۳- در صورت اعزام واگن با چرخ تیزی پروفیل (چرخی که

لبه آن بیش از حد مجاز تیز شده باشد) چه مشکلی

ایجاد می‌گردد؟

ج) امکان شکستن لبه‌ی چرخ و خروج واگن از خط وجود دارد و یا در سرسوزن باعث بازشدن تیغه‌ی سوزن و خط به خط شدن واگن، می‌شود و یا در سر تکه مرکزی، واگن خط بخط و از خط خارج می‌گردد.

۴- چنانچه ضخامت بانداز چرخ واگنی بخط (حد) اطمینان رسیده باشد و واگن بسرویس بهره‌برداری اعزام گردد، چه مشکلی در سیر و واگن ایجاد می‌گردد؟

ج) یکی از موارد مهم لقی طوقه، نازک بودن ضخامت بانداز می‌باشد، لذا چنانچه ضخامت بانداز بخط اطمینان بر سردهنگام ترمز قطار و ایجاد اصطکاک کفش ترمز با سطح چرخ، باعث گرم شدن چرخ می‌گردد که در این حالت بانداز لق می‌شود و احتمال در آمدن طوقه‌نیز وجود دارد، در این صورت (در آمدن طوقه) بروز سانحه حتمی است.

۵- چنانچه چرخ یک واگن لقی طوقه داشته باشد، وظیفه بازدید کننده چیست؟

ج) وظیفه‌ی بازدید کننده پس از اطمینان از لقی طوقه، انفصال واگن از قطار می‌باشد، زیرا در صورت

اعزام واگن، در آمدن طوقه و ایجاد سانحه حتمی خواهد بود.

۶- در صورت عدم دقت به تاریخهای تعمیرات دوره‌ای چه

مشکلی در سیر واگنها بوجود خواهد آمد؟

ج) پس از انقضای مهلت تعمیرات دوره‌ای، بمنظور جلوگیری از هر گونه سانحه احتمالی باید واگنها بارنامه و به واحدهای

تعمیراتی مربوطه اعزام گردند. (اداره کل واگنهای باری با توجه

به کیفیت تعمیرات انجام شده، مدت انقصاء برای هر سری واگن را مشخص، مدت و محل انجام تعمیرات دوره‌ای را تعیین و به پست‌های بازدید ابلاغ می‌نماید که بازرسان فنی

باید به تاریخهای مورد بحث توجه لازم را معمول دارند).

۷- در صورت عدم دقت به فاصله‌ی بالشتکها و یا سائیدگی

بالشتکها به نگام سیر واگن چه اتفاقی خواهد افتاد؟

ج) چنانچه فاصله‌ی بالشتک بیشتر از حد مجاز باشد احتمال خروج واگن از خط در سر قوسها وجود دارد و یا می‌تواند بر

اثر ضربه، باعث شکستگی زودرس شاسی بوژی و غیره گردد.

سائیدگی بالشتک اجازه‌ی گردش واگن در سرقوسها را بواگن نمی‌دهد و در نتیجه، باعث خروج واگن از خط می‌گردد.

-۸- چنانچه دهانه‌ی قلاب ویوزنجیر کشش بیش از حد مجاز، سائیدگی داشته باشد، چه ایرادی در ادامه سیر واگن‌ها بوجود می‌آید؟

ج) میدانیم که دهانه‌ی قلاب ویوزنجیر نباید بیش از ۴ میلیمتر و ۳ میلیمتر سائیدگی داشته باشد، لذا چنانچه بیش از این میزان سائیدگی وجود داشته باشد، باعث شکستگی دهانه‌ی قلاب، پاره شدن زنجیر و گسیخته شدن واگن از قطار می‌گردد.

-۹- در صورت عدم اطمینان از درگیری قلاب‌های اتوماتیک چه مشکلی در سیر واگن بوجود می‌آید؟

ج) اصولاً باید با توجه به جمیع جهات (دقت در میله‌ی شاخص و غمود بودن دسته‌ی فرمان به ریل) از اتصال قلاب‌های اتوماتیک اطمینان حاصل نمود، در غیر این صورت احتمال انفصال واگن از یکدیگر وجود دارد و در نتیجه می‌تواند باعث بروز سانحه گردد.

۱۰- چنانچه دهانه‌ی یو ضربه گیر گشاد شده باشد، چه مشکلی در سیر واگن بوجود می‌آید؟

ج) چنانچه یو ضربه گیر گشاد شده باشد، احتمال درآمدن پین از دهانه‌ی ضربه گیر وجود دارد. در نتیجه سرقلاب از ضربه گیر جدا می‌شود و بین خطمیافتدکه نهایتاً باعث خروج واگن از خط می‌گردد.

۱۱- چنانچه فنر داخل تامپون و یا خار تامپون شکسته باشد، چه مشکلی در سیر واگن بوجود می‌آید؟

ج) احتمال جدا شدن پوسته‌ی داخلی از پوسته‌ی خارجی وجود دارد، در نتیجه سپر تامپون روی خط می‌افتد و باعث خروج واگن از خط می‌گردد.

۱۲- در صورت عدم دقت بازدید کننده به دستگیره‌ی باردار و خالی، چنانچه واگن خالی در حالت بابار قرار گیرد، چه عیبی در واگن ایجاد می‌گردد؟

ج) باعث بریدگی سطح چرخ می‌گردد و بریدگی شدید سطح چرخ نیز باعث شکستگی جوش درز ریل می‌شود که این مساله احتمال لقی طوقه را بوجود می‌آورد.

۱۳- در صورت عدم دقت بازدید کننده به اختلاف

تمامپون، چه مشکلی در ادامه سیر واگن بوجود می‌آید؟

ج) باعث تمامپون به تمامپون شدن واگن می‌شود، در نتیجه باعث خروج واگن از خط می‌گردد.

۱۴- چرا آزمایش ترمز باید با حضور رئیس قطار و لکوموتیوران صورت گیرد؟

ج) برای بالا بردن ضریب اطمینان و همکاری و دقت همه افرادی که درسیر سالم قطار نقش مؤثری دارند.

۱۵- در صورت از بین رفتن سطح شیبدار (۱۱۰ و ۱۲۰) چه مشکلی درسیر واگن بوجود می‌آید؟

ج) باعث خروج واگن از خط در سر قوسها می‌گردد.

۱۶- در صورت عدم دقت به گرمی جعبه یاطاقان چه نقصی در واگن ایجاد می‌گردد؟

ج) در صورت عدم دقت به گرمی جعبه یاطاقان، باعث سوختن یاطاقان بابیتی و کریپاژ یاطاقان رولبرینگی می‌شود، که داغی بیش از حد آنها باعث بریدگی سر محور و ایجاد سانحه می‌گردد.

۱۷- در صورت عدم دقت بازدید کننده به بارگیری بیش از حد مجازče مشکلی در سیر واگن وجود خواهد آمد؟

ج) بارگیری بیش از حد واگن، باعث فرسودگی زودرس واگن، همچنین باعث شکستگی فنر بوژی واگن می شود که در نتیجه سبب ایجاد سانحه می گردد.

۱۸- در صورت ادامه‌ی سیر واگن که تاریخ تعویض روغن آن منقضی شده باشد، چه مشکلی در سیر واگن ایجاد خواهد شد؟

ج) باعث گرمی یاطاقان و سوختن یاطاقان بایبیتی شده که در نتیجه باعث بریدگی سر محور و ایجاد سانحه خواهد شد.

۱۹- در صورت نداشتن پیچ پابند، چه مشکلی در سیر واگن بوجود خواهد آمد؟

ج) شل بودن و یا نداشتن پیچ پابند باعث شکستگی یو(نعلی) بوژی و یا شکستگی صفحه‌ی محافظ می گردد که در این حالت، احتمال بروز سانحه وجود دارد.

۱۱- بازدید فنی قطار

مقدمه:

بازدید فنی قطارها از جمله امور مهم ناوگان ریلی می‌باشد که توسط بازدید کنندگان یا بازرگانین فنی انجام می‌شود. حساسیت این شغل ایجاب می‌نماید که مأمورین پست‌های بازدید از اطلاعات ویژه‌ای برخوردار باشند و در انجام این وظیفه خطیر، دقیق و مراقبت لازم را معمول نمایند، چرا که در غیر اینصورت، قطارها با داشتن نقص فنی اعزام می‌شوند و خطر بروز سانحه بوجود می‌آید. از اهم اطلاعات مورد بحث «تخصص در امر بازدید ترمز قطارها می‌باشد» که پس از آن، بازدید کننده مبادرت به انجام آزمایش ترمز می‌نماید و گواهینامه‌ی سلامت قطار یا جواز ترمز را صادر می‌کند.

۱۱- خطر نشتی در سیستم انتقال هوا و تجهیزات ترمز قطارها

در موقع هواگیری قطار دقیق داشته باشید که زمان لازم برای هواگیری کامل و رسیدن فشار به ۵ بار به ازاء هر ۱۰ محور، یک

دقیقه تعیین شده باشد؛ مثلاً اگر قطاری از ۲۵ واگن چهار محوره تشکیل شده باشد، بدست می‌آید.

$$25 \times 4 = 100 \quad \div \quad 10 = 10$$

یعنی ۱۰ دقیقه زمان لازم است تا عمل هواگیری در این قطار بطور کامل انجام پذیرد.

نشتی مجازی که در محدوده‌ی عدم حساسیت سوپاپ‌ها پیش

بینی شده‌است برای قطارهای باری $\frac{at}{min} / ۵$ و برای

قطارهای مسافری $\frac{at}{min} / ۳$ ، در نظر گرفته شده است.

نشتی‌های بیش از مقادیر تعیین شده‌ی فوق، موجب افزایش

زمان هواگیری و نرسیدن فشار به واگنهای انتهای میزان ۵ بار

می‌شود که می‌تواند مشکلاتی بشرح ذیل را بوجود آورد:

۱- عدم تطابق درصد ترمز تعیین شده توسط بازدید کننده با

درصد ترمز واقعی قطار،

۲- عدم پاسخگویی صحیح قطار به فرمان ترمز و آزاد سازی

لکوموتیوران بویژه قسمت انتهای قطار،

- ۳- پائین آمدن ضریب ایمنی برای قطارهایی که لکوموتیو آنها در یک خط‌شیبدار، سرد می‌شود،
- ۴- عدم امکان کنترل و نگهداری میزان ترمزگیری قطار توسط لکوموتیوران برای محدوده‌ی کمتر از ترمز کامل،
- ۵- عدم انجام هواگیری لازم در سوپاپ سه قلوهای نشتی دار و در نتیجه عدم آزاد سازی ترمز واگن مربوطه.
- نقاطی از مدار ترمز که در موقع هواگیری احتمال نشتی از آنها وجود دارد:
- محل‌های اتصال لوله‌ی لاستیکی به سر پنجه و ته پنجه بعلت خرابی بسته‌های مربوطه،
 - محل اتصال سرپنجه‌ها به یکدیگر بعلت فرسودگی سرپنجه‌ها و یا خرابی واشرها،
 - محل‌های اتصال حامل سوپاپ سه قلو به لوله اصلی.
 - محل اتصال ته پنجه به شیر لوله اصلی بعلت خرابی رزووه‌ها یا سفت بودن مهره‌ی ضامن،
 - سوپاپ خروج شیر لوله اصلی، بعلت خرابی واشر و یا برنجی شیر،

- محل اتصال سوپاپ سه قلو به حامل و محل اتصال سوپاپ رله، شیرباری - مسافری، شیر قطع و - صل،
- محل اتصال اطاق A به سوپاپ سه قلو ، همچنین نشتی هوا از (خود) تجهیزاتی که به آن ها اشاره شد.

۱۱- تأخیر در هواگیری قطار

اگر نشتی قابل ملاحظه‌ای در قطار وجود نداشته باشد، لکن زمان هواگیری آن بیش از انتظار بطول انجامد، لازم است علت آن مشخص گردد، چرا که تجربه نشان داده است که گاهی بعلت استفاده از چوب جهت مسدود نمودن مسیر یک سه راهه و یا وارد شدن نخ پنبه در لوله اصلی، باعث باریک شدن مجرای شده و هواگیری کامل قطار را بتأخیر انداخته است، لذا تأکید این نکته ضروری است که:

هشدار

در چنین مواقعي باید وضعیت غیرعادی تلقی شود و مأمورین پست بازدید برای کشف علت آن به جستجو بپردازنند.

باید توجه داشته باشید که هر گونه قصور و اهمال در این خصوص ممکن است به بروزیک سانحه جبران ناپذیر منجر گردد، زیرا در موقع ترمذگیری پاسخ لازم به لکوموتیوران داده نمی شود و احتمال فرار قطار وجود دارد.

۱۱- طریقه تشخیص هوایگیری کامل قطار

بازدید کننده یا بازرس فنی قطار موظف است پس از گذشت زمان تعیین شده برای هوایگیری قطار، نسبت به اندازه گیری فشار هوای لوله اصلی واگن انتها، از طریق اتصال مانومتر دستی اقدام نماید، چرا که هوایگیری کامل در واگن انتها، نشانه هوایگیری کامل قطار می باشد.

توجه:

پس از مشاهده فشار نرمال توسط مانومتر، از لکوموتیوران بخواهید که شیر خروسکی را در حالت قطع کننده قرار دهد. آنگاه یک دقیقه تأمل نمایند و کنترل کنید که کسری فشار هوا به میزان مجاز تعیین شده می باشد یا خیر؟

۱۱- آزمایش ترمز قطار

کلیه‌ی واگنهای ترمزدار یک قطار باید به فرمان ترمز تدریجی لکوموتیوران پاسخ دهند و با قرار گرفتن دسته‌ی شش دنده در حالت هواگیری، عمل آزاد سازی نیز انجام شود.

گاهی مشاهده شده است که مأمورین برای بکار افتدان ترمز یک واگن، اقدام به ترمز سریع می‌نمایند و یا از طریق شیر قطع و - وصل، آنرا آزمایش می‌کنند و بدین طریق واگن مورد بحث را ترمزدار محسوب می‌نمایند؛ در صورتیکه در چنین موقعی واگن به فرمان ترمز - که از طریق دستگاه شش دنده صادر می‌گردد -، پاسخ لازم را نمی‌دهد

نکته: با رعایت مقررات مربوطه به آرایش قطار، چنین واگنی باید بصورت «شیر بسته» اعزام شود و این دستورالعمل در مورد واگنهایی که عمل آزاد سازی را نیز با فرمان شش دنده انجام نمی‌دهند، صادق است.

۵-۱۱ سیستم‌های با بار-حالی

بازرسین فنی توجه داشته باشند که قرار دادن دستگیره‌ی واگنهای حالی و یا واگنهایی که بار آنها به میزان حد نصاب نرسیده است، بحالت «بابار»، خطر قفل شدن چرخ و لغزش آن برروی ریل و در نتیجه بریدگی چرخ را در بر خواهد داشت.

۶-۱۱ تشخیص اختلاف هوا و طریقه‌ی برطرف

نمودن آن

اگر پس از هواگیری کامل متوجه شدید که کلیه‌ی واگنهای قطار در وضعیت ترمز قرار گرفته‌اند، نشانه این است که قطار قبلاً با فشار بیش ازه بار، هواگیری گردیده است و افزایش فشار هوا در اطاق‌های A باعث انجام عمل ترمز شده است که اصطلاحاً این پدیده را «اختلاف هوا» می‌گویند. راه عملی برطرف کردن این مساله کشیدن دستگیره‌های تخلیه می‌باشد که به‌این طریق هوای اضافی اطاق‌های A تخلیه و با برقراری تعادل در سوپاپ‌سه - قلوها، ترمز قطار آزاد خواهد شد.

اخطار: گاهی اوقات مشاهده شده است که لکوموتیورانان برای رفع اختلاف هوا اقدام به ترمز سریع می‌نمایند که این عمل تأثیری در رفع این مشکل ندارد و چنانچه قطار مورد بحث در بلاک قرار گرفته و در یک شبیب تندمتوقف باشد، با کشیدن دستگیرهای تخلیه، قطار بی هوا می‌شود و شرایط برای فرار آن آماده می‌گردد.

۷ - ۱۱ نشتی از سوپاپ تخلیه‌ی اطاق A

یکی از عوامل عدم انجام عمل ترمز در یک واگن می‌باشد که گاهی بعلت وجود معایب مکانیکی با حرکت دادن دستگیره‌ی تخلیه برطرف می‌گردد. این نشتی گاهی بعلت خرابی سوپاپ تخلیه، همچنان ادامه پیدا می‌کند که معمولاً تعمیر آن در پسّه بازدید امکان‌پذیر نیست و باید با رعایت مقررات مربوط به آرایش قطار، چنین واگنی را بصورت «شیر بسته» اعزام نمود.

۱۱-۸ نشتی هوا در سیلندر ترمز

بازرس فنی یا بازدید کننده موظف است پس از انجام عمل ترمز، کلیه سیلندر ترمزها را نیز بازدید نماید و در صورت مشاهده نشتی ترمز، واگن مورد نظر را از سرویس خارج نماید، زیرا نشتی هوا در سیلندر ترمز ابتدا موجب تقلیل فشار هوا در مخزن فرعی می شود و سپس فشارهای لوله اصلی را نیز کاهش می دهد. در صورتی که میزان کسری فشار هوا از لوله اصلی از میزان تعیین شده، بیشتر باشد، ترمیم هوای تلف شده سیلندر ترمز امکان پذیر نیست و ترمز واگن مورد نظر آزاد می شود. البته در چنین حالتی کنترل میزان فشار هوای لوله اصلی نیز در حد موردنظر لکوموتیوران مقدور نمی باشد.

توصیه

کنترل میزان کورس پیستون سیلندر ترمز که نقش عمدتی در ثابت نگهداشتن وزن ترمز دارد، از موارد مهمی است که بازدید کننده باید به آن توجه داشته باشد. در صورتی که پس

از دو بار ترمزگیری و آزاد سازی این مساله اصلاح نشد، لازم است نسبت به تنظیم فاصله‌ی A اقدام گردد.

۹ - ۱۱ اهرم بندی و اهمیت آن

عدم گریسکاری موقع مفاصل در اهرم بندی و بالا رفتن مقاومت در اهرم بندی موجب کاهش وزن ترمز و یا عدم آزاد - سازی کامل ترمز می‌شود. در این رابطه باید توجه داشت که عدم تنظیم اهرم بندی نیز مشکلات فوق را بوجود می‌آورد، لذا یکی از علل قفل شدن چرخها، وجود مشکلات موربدبخت در اهرم بندی می‌باشد که بازرس فنی باید آنرا در نظر داشته باشد.

۱۰ - ۱۱ مشکلات ناشی از عدم استفاده صحیح از صفحه و دستگیره‌ی باری - مسافری

قرار دادن دستگیره‌های یک - یا چند واگن از یک قطار در وضعیتی که مغایر دستورالعملهای مربوطه باشد، بی‌نظمی و

عدم یکنواختی در ترمزگیری و آزادسازی واگن بوجود می آورد که می تواند در موارد مختلف مشکل ایجاد کند یا لغزش- و بریدگی چرخ را نیز بهمراه داشته باشد.

نکته

بر اساس مقرارت عمومی حرکت، دستگیرهای کلیه‌ی واگنهای یک قطار مسافری و یا قطاری که با برنامه‌ی قطار مسافری اعزام می‌شود، باید برروی حالت «مسافری» و دستگیرهای کلیه‌ی واگنهای یک قطار مختلط بدون توجه به تعداد واگنهای مسافری در حالت «باری» قرار داده شود.

۱۱-۱۱ اشکال فنی خودکار ترمز واگن و مشکلات ناشی از آن

اگر به علت هر ز بودن خودکار، ترمز واگنی بلا فاصله آزاد گردد و یا به علت عدم سرویس موقع، عمل ترمزگیری انجام شود، لکن آزاد سازی آن انجام نشود، توجه داشته باشید که

پس از آزادسازی آن بصورت دستی، واگن مورد
بحث باید بصورت «شیر بسته» اعزام شود.

خطر

اعزام چنین واگنهایی بعنوان واگنهای ترمزدار خلاف مقررات
و دستورالعملهای فنی است و در حالت دوم موجب قفل شدن و
در نتیجه بریدگی چرخها می‌گردد، همچنین در قوس‌های تندر
خطر خروج از خط را نیز در برخواهد داشت.

۱۲- ۱۱- معايب مربوط به ترمز خطر واگنها

الف - سیستم خطر نوع سیمی:

- ۱- معیوب بودن واشر سوپاپ تخلیه، واقع در کله گی واگن،
- ۲- سائیدگی ضامن درب سوپاپ ترمز،
- ۳- زنگ زدن پین و اهرم‌های جعبه‌ی ترمز خطر و یا آسیب
دیدن لوله‌ی هادی سیم.

توجه

معایب فوق - که موجب عدم آب بندی و یا باز شدن خودبخود سوپاپ بهنگام سیر قطار و یا عمل نکردن سیستم ترمز خطر می شود - هنگامیکه مأمورین موظف و یا مسافرین اقدام به کشیدن دستگیره آن نمایند، نمایان می شود.

ب - سیستم ترمز خطر نوع هوایی:

- ۱- معیوب شدن واشرهای اورینگ در سوپاپ تخلیه فرعی جعبه ترمز خطر،
- ۲- در رفتن فنر جعبه‌ی ترمز خطر و یا عدم کارایی آن،
- ۳- خراب شدن سوپاپ اصلی ترمز خطر.

توصیه

عمولاً در نوع هوایی، ترمیم خرابی به سادگی امکان‌پذیر نیست و در صورتی که قطار در بلاک باشد، توقف آن صلاح نمی‌باشد. در این حالت باید مأمور فنی قطار، اقدام به باز نمودن سوپاپ تخلیه‌ی اصلی ترمز خطر بنماید و مسیر ارتباطی

آنرا به لوله اصلی مسدود کند تا عمل هواگیری
انجام شود و به سیر خود ادامه دهد.

۱۳ - ۱۱ مشخصات ترمز واگن‌های مسافری اکسپرس

۱- شیر باری - مسافری سوپاپ سه قلو در این نوع سالنها دارای سه حالت «باری، مسافری و سریع السیر» می‌باشد که با علائم G , P , R نشان داده شده است. علامت R در روی آن بیانگر این است که وزن ترمزمشخص شده برای آن بیشتر است و کاربرد آن موقعی است که سوپاپ تسریع کننده EB3 کار گرفته شود.

۲- شاخص ترمز بصورت صفحات سبز و قرمز با استفاده از یک مدارپنوماتیکی، وضعیت ترمز دستی و هوایی را برای بازدید کننده، مشخص می‌نماید. در صورتی که هر دو قسمت، صفحه قرمز رنگ را نشان دهند، حاکی از ترمزگیری هوایی می‌باشد.

۳- سیستم ضد لغزش که متشکل از سوپاپ MWA یا MTA و سوپاپ M3 یا MWX است و به سوپاپ تبدیل فشار نیز

ارتباط دارد، در صورت غیرعادی بودن شرایط آب و هوایی و کاهش سریع سرعت دورانی چرخ، عکس العمل نشان می‌دهد و مقداری از هوای سیلندر ترمز را تخلیه می‌نماید تا از این طریق از قفل شدن چرخ و لغزش آن جلوگیری نماید. این سیستم برای واگنهای سریع السیری طراحی شده است که با قطارهای با سرعت بیش از ۱۲۰ کیلومتر در ساعت اعزام می‌شوند.

نکته:

ممکن است در اثر فرسوده شدن اتصالات فشاری شیلنگهای رابط و یا معیوب شدن سوپاپ ضد لغزش سر محور، هوا خارج گردد و باعث اختلال در امر ترمز و آزاد سازی شود که در این شرایط بازدید کننده باید به این مورد توجه نماید و نسبت به مرمت یا از سرویس خارج کردن سیستم ضد لغزش، اقدام کند.

۱۴- ۱۱ طریقه تعویض لنت

پس از بستن شیر قطع و-وصل و تخلیه‌ی کامل هوای سیستم ترمز باید حلقه‌ی ضامن خودکار را کشید و بعد آنرا پیچانید تا فاصله لنت زیاد گردد. سپس فنر یا اشپیل قفل سرکج را خارج و پس از بازکردن آن، لنت را بیرون آورده و لنت نو را جایگزین نمود.

آشنائی با مقررات بین المللی و کاربرد واگنها ریو و پ و پ و — ۷۱

۱۲- آموزش آشنائی با مقررات بین المللی و کاربرد واگنها ریو و پ و پ و

مقررات بین المللی و کاربرد واگنها

$$\frac{R.I.V}{P.P.W}$$

بسمه تعالی

مقدمه

به بیانی می‌توان اذعان داشت که راه آهن قدیمی‌ترین وسیله مدرن جهان است.

- نخستین سرویس قطار مسافری در سال ۱۸۲۵ در انگلستان ایجاد شد.

- نخستین قطار آلمان در سال ۱۸۳۵ و نخستین قطار آمریکا در سال ۱۸۵۰ راه‌اندازی شد. و اولین قطار مسافری بین تهران - شاه عبدالعظیم درده ۱۸۷۰ شروع بکار نمود.

لکوموتیوهای بخاری تا دهه ۱۳۳۰ هنوز در ایران در رفت و آمد بودند. درکشور پهناوری همانند ایران که مبادی ورود و خروج کالا با مراکز مصرف فاصله‌ی متوسطی در حدود ۱۰۰۰ کیلومتر دارند، متوسط سرعت جابجایی بار با راه آهن در سال ۱۳۷۰، ۴ کیلومتر در ساعت بود که اکنون این سرعت افزایش یافته و دگرگونی‌های قابل ملاحظه‌ای در این رابطه ایجاد شده است.

آشنائی با مقررات بین المللی و کاربرد واکنهای ریو و پ و پ و — ۷۳

دولت جمهوری اسلامی ایران همواره درجهت پیشرفت اهداف راه آهن با مکانیسم - و تکنولوژی جدید، تاکید داشته است، که امید است با همکاری و کوشش مستمر کارکنان راه آهن به آن اهداف نایل آئیم و بتوانیم ناوگان و ملزمات راه آهن را که اهمیت و نقش گسترده‌ای در جهت خدمات جابجایی بار و مسافر دارد، بنحو مطلوب و شایسته مهیا نمائیم .

۱۲-۱ ثبات حرکت و سایل نقلیه

هدايت و سایل نقلیه روی ریل به وسیله پروفیل بانداز چرخ تأمین می‌شود. بانداز چرخ یا طوقه‌ی دوری از جنس فولاد بسیار سخت می‌باشد و شامل یک سطح چرخش است که وزن این وسیله‌ی نقلیه را تحمل و چسبندگی با ریل را تامین می‌نماید.

این حلقه یک برجستگی به نام فلنچ دارد که ارتفاع آن ۳۰ میلیمتر و ضخامت آن تقریباً ۳۳ میلیمتر می‌باشد. این فلنچ سبب هدايت وسیله نقلیه می‌شود.

آشنائی با مقررات بین المللی و کاربرد واگنها ریو و پ و پ و — ۷۴

فاصله‌ی ریلها کمی بیشتر از فاصله‌ی فلنچ چرخها می‌باشد
و این برای آن است که محور چرخ بدون اصطکاک و فشار
زیاد بتواند بچرخد.

۱۲-۲ بار محوری

بار واردہ بر وسایل نقلیه به علت مسائل مربوط به خط
محدود می‌باشد. بار، بر محور امروز در بسیاری از راه‌آهن‌های
بزرگ بیست تن می‌باشد و در بعضی از خطوط که دارای
ترافیک بسیار زیاد هستند، بارمحور تا ۲۴ تن نیز افزایش یافته
است.

۱۲ - ۳ قدرت لازم برای قامین کشش روی ریل

برای آنکه وسایل نقلیه چرخداری را با سرعت زیاد و در
سطح بدون شیب به حرکت درآوریم و با فرض اینکه این وسیله
روی جاده‌ی سنگفرش حرکت کند، طبق محاسباتی که بعمل
آمده است، روی هر تن آن ۲۰ تا ۵تن کیلوگرم نیرو، کفایت
می‌کند.

۱۲ - مقاومت در چرخش

این مقاومتها، مجموعه اصطکاک‌های مکانیکی است که با حرکت قطار مقاومت می‌کنند و عبارتند از: اصطکاک ناشی از حرکت چرخها روی ریل اصطکاک سر محورها در یاتاقانها، اصطکاک لبه‌ی بانداژ روی ریل و غیره. در این رابطه و بعنوان مثال مقاومت در حرکت یک واگن که بار محوری آن ۱۵ تن باشد و با سرعت ۰.۵ کیلومتر در ساعت، حرکت کند از ۲/۶ کیلوگرم در هر تن تجاوز نخواهد کرد. آزمایش نشان داده است که چنانچه بار محوری زیادتر باشد، مقاومت حرکتی کمتر است. بفرض اینکه در مثال بالا، بر هر محور ۲۵ تن بار وارد شود و با همان سرعت کیلومتر در ساعت، وسیله نقلیه حرکت کند، مقاومت حرکت طبق آزمایش، $1/8$ کیلوگرم در هر تن خواهد بود.

آشنایی با مقررات بین المللی و کاربرد واگنها ریو و پ و پ و — ۷۶

۵- ۱۲- نگهداری واگنها - مسئولیت

هر راه آهن موظف است که واگنها را با دقت و رعایت احتیاط، نگهداری کند. اتیکت‌های مدل M-L-K-R₁-R₂ مورد اشاره در این مقررات باید تکمیل و سپس در صورت امکان روی بدنه‌ی جانبی، در نزدیکی جای اتیکت‌ها به یکی از زبانهای فرانسه، آلمانی و یا ایتالیایی چاپ گردد. در این رابطه، ترجمه به یک زبان دیگر ممکن است به آن اضافه شود. در اینجا، واگنهایی که وزن خالی نوشته شده بر روی آنها بیش از ۲٪ با وزن خالی حقیقی آنان تفاوت داشته باشند، باید به اتیکتها مدل M مجہز شوند.

۶ - ۱۲- شرایط استفاده از واگنها

- مسئولیت و وظایف راه آهن گیرنده در مقابل واگنها تحويل شده، از لحظه‌ی امضاء لیست، توسط نمایندگان آن راه آهن شروع می‌شود.

آشنایی با مقررات بین المللی و کاربرد واگن‌های ریو و پ و پ و — ۷

- راه آهن یک کشور موظف است از واگن‌های راه آهن کشور دیگر خوب مراقبت کند و آن‌ها را از لحاظ فنی سالم نگهداری نماید.

- واگن‌های خالی و - باردار سایر راه آهن‌ها باید فقط در جهت تعیین شده بکار گرفته شوند. استفاده از این واگن‌ها بعد از تخلیه‌ی آنها در حمل و نقل داخلی مجاز نمی‌باشد.

- واگن‌های اختصاصی فقط برای بارهای اختصاص داده شده، بکار گرفته می‌شوند. استفاده از واگن‌های اختصاصی جهت بارهای دیگر و بخصوص بارهایی که می‌توانند به واگن و یا تجهیزات آن آسیب برسانند فقط با داشتن مجوز راه آهن مالک امکان پذیر می‌باشد.

۷ - ۱۲ کاربرد واگن‌ها

- واگن‌هایی که بارشان طبق تعریفه‌ی اجرایی، در بست تلقی می‌شود، باید به سیر خود تا ایستگاه مقصد ادامه دهند؛ مشروط به آنکه تمامی مسیر به راه آهن‌های عضو یا سایر راه آهن‌هایی که راه آهن عضو همسایه و نیز راه آهن ما با آنها مقاوله نامه‌هایی

آشنائی با مقررات بین المللی و کاربرد واگنهای ریو و پ و پ — ۷۸

در زمینه‌ی مبادله منعقد نموده‌اند، تعلق داشته باشد. هر گاه راه آهنی تقاضا می‌کند که وسایل نقلیه‌اش به بعضی از راه‌آهنهای غیر عضو واگذار نگردد، باید به تقاضای او ترتیب اثرداده شود.

- اگر راه آهن با درخواست شخص ذیحق در مورد تجدید بارنامه‌ی محموله با همان واگن موافقت کند، واگن مذکور باید تا ایستگاه مقصد جدید سیر نماید. در صورتیکه در بار تغییری داده شود، این ترتیب قابل اجرا نخواهد بود، مگر اینکه بعد از تخلیه جزئی بار، محموله باز هم تعریفه اجرائی یک بار در بست را تشکیل داده باشد.

بهنگام آسیب دیدن واگنهای یا بوژیها؛ در این صورت طبق مقررات بین المللی و توافقات بعمل آمده‌ی فی‌ما بین، تعمیر واگنهای آسیب - دیده، اصولاً بعهده راه‌آهن مالک واگن می‌باشد. مع الوصف راه‌آهنی که آسیب دیدگی در روی خطوط آن حادث یا مشهود شده است، باید آنرا مجدداً بحال قابل سیر درآورد. این راه‌آهن در مورد آسیب دیدگی عمدۀ شاسی واگن یا بوژی حق ندارد واگن را با انجام تعمیرات کلی قابل سیر درآورد. راه‌آهن استفاده کننده باید همچنین واگنهای آسیب

آشنائی با مقررات بین المللی و کاربرد واگنهای ریو و پ و پ و — ۷۹

دیدهای را که تعمیر آن‌ها با عملیات کم اهمیتی ممکن باشد،
تعمیر کند.

ساختمان واگن بر اثر این تعمیرات نباید، تغییر کند. هزینه
تعمیرات بر عهده راه‌آهنی است که آن‌ها را انجام داده است.

- در ترافیک بافری بوت (کشتی که قابلیت حمل واگن را دارد)،
چنانچه قبول واگن فقط بعد از عبور انجام شود، راه‌آهن تحويل
گیرنده باید نسبت به واگنهای عرضه شده، طبق مقررات عمل
نماید.

- چنانچه لازم شود واگنی از سرویس بهره‌برداری خارج شود،
روز خروج از سرویس بهره‌برداری و ورود به سرویس مجدد
بهره‌برداری، باید به راه‌آهن مالک اطلاع داده شود.

بدین منظور لازم است از اعلامیه‌ی تعمیر وسائل نقلیه‌ی
خارجی مدل \mathcal{L} استفاده شود، در این رابطه، موارد زیر نیز
باید مورد توجه قرار گیرد:

- در صورتیکه واگن تعمیر شده برای بار مشترکی استفاده
شود، باید سایر واگنهایی که برای بارگیری به کار می‌روند نیز
بر روی مدل M درج شوند.

آشنائی با مقررات بین المللی و کاربرد واگنهای ریو و پ و پ و — ۸۰

- چنانچه قطعات یدکی تقاضا شده باشد، روز درخواست و تاریخ وصول آن باید ذکر شود.

- واگنهای آسیب دیده ای که بدون انجام تعمیرات، استفاده از آنها مخاطراتی را ایجاد ننماید، باید به اتیکتهای مدل L (ز) - که این آسیب دیدگیها در آن ها ذکر می گردند -، مجهز شوند.

- واگنهای خالی یا - بارداری که بعلت آسیب دیدگی نمی توانند مجددا بارگیری شوند ولی قادر به سیر بر روی چرخهای خود هستند، باید به اتیکتهای مدل K مجهز گردند.

۱۲-۸ واگن یا بوژی هائیکه آسیب شدید دیده اند منظور از واگنهای آسیب دیده، واگنهایی است که دیگر نتوانند بدون آنکه اینمی بهره برداری را به مخاطره بیندازنند روی چرخهای خود در قطارهای عادی در صورت لزوم درانتهای قطار سیر کنند.

- راه آهن استفاده کننده باید اهمیت آسیبهای واردہ به واگن مجهز به بوژی و وزن خالی نوشته شده روی واگن را به راه آهن مالک اطلاع دهد.

آشنائی با مقررات بین المللی و کاربرد واگنهای ریو و پ و پ — ۸۱

اعزام واگن را فقط با رضایت راهآهن مالک می‌توان اعاده نمود.

- این رضایت در مورد واگنهایی که فقط ترکها یا شکستگی‌هایی در شاسی‌های طولی یا - عرضی خود واگن یا بوژی حادث شده باشد و واگن مربوطه توانایی سیر داشته باشد، مسترد می‌گردد.

- این وظیفه اولین راهآهن تحويل گیرنده است که بدون حق اعتراض برای راهآهن تحويل دهنده تصمیم بگیرد که آیا واگنی می‌تواند بدون ایجاد مخاطره در امر بهره‌برداری روی خطوط شبکه راهآهن‌های همسایه به سیر خود ادامه دهد، یا اینکه تشخیص بدهد که واگن آسیب دیده است و باید مانند واگن آسیب دیده عمل نماید. همچنین وظیفه اوست این مسئله را، - آیا راه آهن تحويل دهنده برای اجتناب از بارگیری روی واگن دیگر آنرا با تعمیرات غیر مجاز قادر به سیر روی چرخهای خود نموده است، بررسی کند.

- واگنهای آسیب دیده‌ی شدید یا بوژی‌هایی که آسیب شدید دیده باشند توسط نزدیکترین ایستگاه مبادله به راهآهن مالک اعزام می‌شوند. این اعزام بدون دریافت کرایه و یا ورقه همراه مدل ۵

- که بعنوان مدرک همراه (بارنامه) تلقی می‌شود، صورت می‌گیرد.

- وقتی روی واگن دیگر بارگیری شده‌اند.

- وقتی بر روی چرخهای خود بموجب مورد اشاره شده بالا، اعزام شده‌اند.

- واگنهای که آسیب شدید دیده‌اند (اعم از شاسی یا بوژی) و بر روی واگن دیگر حمل می‌شوند، اگر بمدل C مجهز باشند، باید بوسیله راه آهن تحویل دهنده با اتیکت (I قرمز) مجهز شوند، در غیر اینصورت ممکن است در مبارله مردود شوند، حتی از طرف راه آهن مالک.

- یک واگن که آسیب عمده دیده باشد، ممکن است استثنائی بدون بارگیری روی واگن دیگر از طرف یک راه آهن همسایه روی چرخهای خود به راه آهن مالک تحویل شود، مشروط بر اینکه حالت بخصوص موضوع، یک موافقت قبلی را در برداشته باشد.